

Mi o sebi

Glasilno Društva upokojencev Škofja Loka št.14 letnik IV december 2010

Drago Pavičević - hišnik

Čistilna akcija Očistimo Slovenijo v erem dnevu

Pomoč starejšim

Meritve krvnega pritiska, sladkorja in holesterola.

Meri Bozovičar - mediator v muzeju

Učenje računalništva v parih

PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA

Foto: Z. Ramovš

8

Foto: Z. Ramovš

9

Foto: Z. Ramovš

18

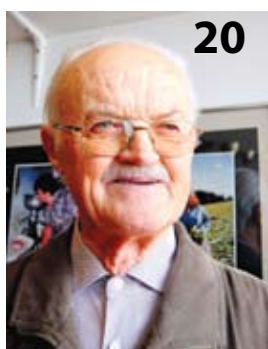

Foto: N. Mandić Orehek

20

Foto: M. Kofler

27

4

Iz naše preteklosti

Spomini natakaričice Vere Krašovec

5

Josip Jelušič – član odbora DU leta 1949

6

Besedo ima predsednik Miro Duić

7

Projekt starejši za starejše

Življenje moramo dodajati letom

8

Bernardina življenjska preizkušnja

9

Prostovoljstvo je vrednota

Nagradni izlet za prostovoljce

10

Kažipot za visoko starost

11

Dan prostovoljcev Gorenjske
Novo v galeriji HODNIK

12

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Kako uspeva projekt bralne značke?
Delo teče

13

Čaj ob petih
Izobraževanje mentorjev in animatorjev

14

Računalniška pismenost za odrasle
V kroparskem muzeju

15

Glasba

Obujamo staro ljudsko pesem

16

Kaj se dogaja v pevskem zboru?

17

Dolgo, dolgo življenje

Obisk pri Vladimirju Gerbcu

18

Zanimive osebnosti

Kaj imata skupnega Godešan Vinko Hafner in
kip Jurija pred Namo?

20

V vsakem, še tako majhnem koraku je smisel
življenja – Štefan Langus

21

V nedeljo nisva doma – Edi Sever
Moj nekdanji ravnatelj Peter Finžgar

22

Ivan Breznik, nagrajenec BK Lokateks

24

Športni mozaik

30. MŠI so se iztekle

27

Gremo na pot

30

Kje so naši člani?

Kopalni izleti

31

V Škocjanskih jamah

32

Koristne informacije

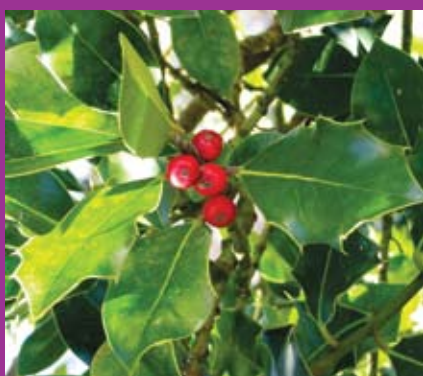
ODŠTEVANJE DO NOVEGA LETA

Jelka Mlakar

Ko tole pišem, smo že sredi decembra, meseca veselja in prazničnih dni. Je res dovolj, da nas obdaja umetni blišč, ki prinaša koristi trgovcem, ljudem pa varljiv občutek, da nas lahko osrečijo materialne dobrine, ki jih omogoča denar? Odgovor je ne, kajti sreča, ki naj bi združevala vse dobro, prebiva le v ljudeh.

Pričakovanje novega leta in odštevanje ur in minut starega leta nas zagotovo ne pusti hladne. Nehote se mi vsiljuje primerjava med rojstnim dnevom in novim letom. Ste že slišali koga, da bi na glas odšteval mesece in dni do svojega rojstnega dne, kot to počnemo ob novem letu? Najbrž zato ne, ker se šele ob osebnem prazniku zavemo neizprososti časa, ki teče čedalje hitreje in lažje nam bo, če bomo verjeli, da staranje ni tveganje, temveč naravni proces. Posebno poglavje so seveda ženske, ki ne želijo javno priznati svojih let. Pri tem meglenem ugibanju starosti jim pridno pomaga napredek znanosti, ki omogoča vse mogoče in nemogoče lepotne popravke. Pravo starost odkrivajo le roke, je pred nekaj leti izjavila pevska ikona Tereza Kesovija. In res! Če boste drugič namerno spregledali, kakšen lak uporablja pevka in ali ima naravne ali umetne nohte ter se osredotočili na kožo, boste takoj ločili mladost od neusmiljenih znakov starosti. To lahko uporabite tudi takrat, ko ste skoraj prepričani, da se pod veliko količino ličil skriva več let, kot jih je dama pripravljena priznati. Nedavno sem na radiu poslušala pogovor o novoletnih darilih. Na vprašanje, ali je primerno ženski podariti steklenico vina, je sledil odgovor da, vendar mora biti vino vrhunsko in če je arhivsko, se moramo izogniti želji, da bi z letnico kakorkoli namignili na starost obdarjenke. Tako je torej s časom, ki ga merimo z različnimi vatli, vendar ga ne moremo kupiti ali dati »na čakanje« za hude čase. Drži pa eno, da za starim letom pride vedno novo in vstop v novo leto je vedno priložnost za odločitve, da bomo v prihodnje ravnali drugače. Verjeti moramo le, da so koristne že drobne spremembe, ki dobrodejno vplivajo na naše počutje. Tudi kakšno neprijetnost, ki se nam bo zgodila, vzemimo za dobro in življenje bo mnogo lepše.

**NAJ VAM MIR
NOVOLETNIH
PRAZNIKOV NAPOLNI
DUŠO IN SRCE.
V NOVEM LETU PA
NAJ BO SREČA VAŠ
SOPOTNIK
IN ZDRAVJE VAŠ
SLUŽABNIK.**

Izdajatelj:

Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

Tel. (04) 512 06 64

e-pošta: drustvo.upokojencev@siol.net

Odgovorna urednica:

Jelka Mlakar

Stalne sodelavke:

Meri Bozovičar, Julija Jenko,
Borjana Koželj, Marinka Logar,
Marinka Mesec, Maruša Mohorič,
Nadja Podgoršek

Lektorica:

Marija Draškovič

Oblikovanje:

Nevenka Mandić Orehek

Urednica fotografije:

Zlata Ramovš

Tisk:

GTO Košir d.o.o.

Naklada: 2500 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.

ISSN 1855-0975

Trenutno število članov društva je 2318.

**Naslednja številka bo
izšla 11. marca 2011**

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1

4220 Škofja Loka

Tel. tajništvo: (04) 512 06 64

Tel. blagajne: (04) 512 63 08

Fax: (04) 512 63 09

E-mail: drustvo.upokojencev@siol.net

Uradne ure: sredi in petek od 8. do 12. ure

SPOMINI NATAKARICE VERE KRAŠOVEC

Jelka Mlakar

V NIZU PODATKOV IZ 60-LETNE ZGODOVINE DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA SMO V 12. ŠTEVILKI GLASILA MI O SEBI PISALI TUDI O POSLOVANJU KLUBA IN BIFEJA NA ŠOLSKI ULICI, KJER SO LETA 1966 UPOKOJENCI PRVIČ DOBILI SVOJE PROSTORE. V ZGODOVINSKEM ARHIVU V ŠKOFJI LOKI SICER VESTNO PREGLEDUJEMO VSE ZAPISNIKE DRUŠTVA OD USTANOVITVE DALJE, Vendar JE PRI PISANJU ZAPISNIKA SEJE SEKRETARIATA 6.5. 1968, KI JE MESEČNO, V ZAČETKU PA TUDI TEDENSKO, SPREMLJAL POSLOVANJE BIFEJA, PRIŠLO DO NELJUBE NAPAKE. K.C., KI JE TAKRAT PISALA ZAPISNIK, JE ZAPISALA, DA SO V REDNO DELOVNO RAZMERJE SPREJELI VERO FINŽGAR, KI BO PREVZELA VODSTVO GOSTINSKEGA OBRATA. KMALU PO OBJAVI V NAŠEM GLASILU MI O SEBI SE JE OGLASILA GOSPA VERA, KI PA SE PIŠE KRAŠOVEC. PRAVI, DA SE FINŽGAR NIKOLI NI PISALA, IMA PA SORODNIKE S TEM PRIIMKOM.

Gospa Vera je naše opravičilo zaradi zamenjave priimka dobrohotno sprejela in razumela, da se lahko zgodi tudi takšna napaka. Prijazno me je povabila v svoj dom na Posavcu pri Podnartu. V razgovoru je povedala marsikaj zanimivega in tako

Foto: D. Mohorič

prispevala k večji verodostojnosti podatkov takratnega časa. Povedala je, da je delo prevzela od natakarice Angelce Porenta in da je tri leta vse delo opravljala sama, tudi čiščenje. Bife je bil odprt od 8. do 21. ure, poleti celo do 22. ure, zaprt pa je bil le en dan v tednu. Prihodki so bili pomemben vir sredstev za vzdrževanje poslovnih prostorov in pokrivanje stroškov društva. Vera Krašovec je vodenje bifeja prevzela maja 1968 in tako prevzela tudi vso materialno in moralno odgovornost za njegovo poslovanje. Vsak dan je odvajala blagajniški iztržek, ki ga je prevzela blagajničarka društva ali pa takratna predsednica Francka Bozovičar. Sploh je bila predsednica zelo »trda delodajalka«, ki je budno spremljala vsa naročila materiala in dogajanje v bifeju. Vsak mesec je bila inventura in gospa Vera dodaja, da je bife prinašal dobiček.

Še danes je ponosna na to, da je bila vedno poštena in zato na nek način tudi izkoriščana, saj je delala dolge ure za nizko plačo, kar pa je ugotovila šele po treh letih, ko se je zaposlila v Kranju, kjer je dobila tudi stanovanje. Službe v Škofji Loki verjetno ne bi tako hitro zapustila, če bi prisluhnili njeni stanovanjski stiski. Z dvema hčerama je namreč živela v skrajno neprimernih bivalnih prostorih in ko je zaprosila za stanovanjsko posojilo, so jo zavrnil.

Čeprav iz zapisnikov sej upravnega odbora in sekretariata lahko večkrat razberemo, da so imeli z zunanjimi gosti več problemov in da so močno preganjali igre na srečo, gospa Vera tega ni čutila. Pravi, da so se gostje do nje obnašali spoštljivo in da bi na njihovo željo pripravljala tudi tople jedi (vampe in golaž), vendar vodstvo društva tega ni dovolilo. Spominja se, da je za delavke iz tovarne Odeja enkrat mesečno pripravljala možgane. V lepem spominu so ji ostali tudi prazniki. Tako sta za 1. maj skupaj s predsednico Francko Bizovičar pripravili za goste pet litrov pelinovega žganja. Ona je prispevala pelin, predsednica pa žganje. Kljub temu da je v tem članku napisanih le nekaj utrinkov iz bogate bere spominov natakarice Vere Krašovec v letih 1968 – 72, smo vendarle odgrnili delček časa v 60-letni zgodovini našega društva.

ZA VSAKIM USPEŠNIM PREDSEDNIKOM STOJI SPOSOBEN TAJNIK.

V 60-letni zgodovini DU Škofja Loka so to: Franc Dagarin, Janez Ferlic, Milan Omahen, Cirila Krmec, Ivanka Peternel, Jože Zupančič, Tone Malenšek, Tone Kocijančič, Polde Hvala, Olga Medič in aktualna tajnica Cveta Škopelja. Nekateri so to funkcijo

opravljali le krajši čas ali pa so pisali le zapisnike. Prva dva, Franca Dagarina in Janeza Ferleca, smo v našem glasilu že predstavili, drugi, z daljšim stažem, bodo prišli na vrsto v prihodnjih številkah.

JOSIP JELUŠIČ, ČLAN USTANOVNEGA ODBORA PODRUŽNICE DU LETA 1949

Julija Jenko

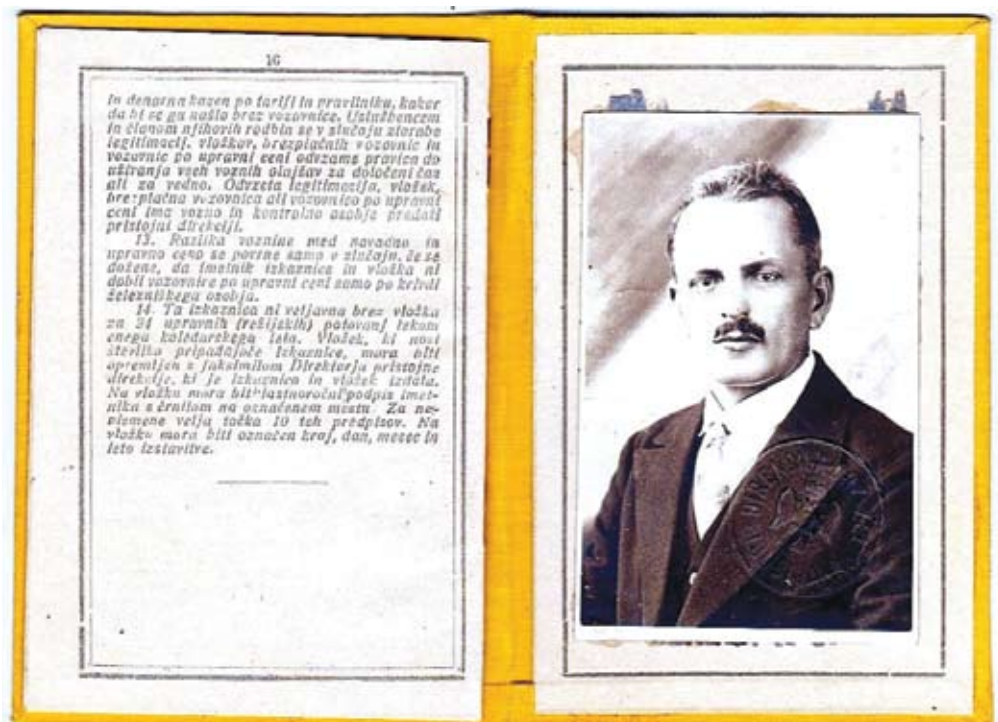
JOSIP JELUŠIČ JE BIL MARCA LETA 1949 VABLJEN NA RAZGOVOR S KRANJSKIM PREDSEDNIKOM DU, NA KATEREM SO SE DOGOVORILI, DA ZAČNEJO S POSTOPKI ZA USTANOVITEV PODRUŽNICE V ŠKOFJI LOKI. 24. APRILA ISTEGA LETA PA JE BIL NA USTANOVNEM OBČNEM ZBORU PODRUŽNICE DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA IZVOLJEN V NOVI ODBOR DRUŠTVA.

O NEKATERIH ČLANIH PRIPRAVLJALNEGA ODBORA SMO PISALI ŽE V PREJŠNJIH ŠTEVILKAH.

NJHOVE ŽIVLJENJEPISE SO PREDSTAVILI NJIHOVI POTOMCI, V GLAVNEM VNUKI. V TEJ ŠTEVILKI VAM PREDSTAVLJAMO ŽELEZNIČARJA JOSIPA JELUŠIČA. O NJEM PRIPOVEDUJE NJEGOV VNUK JOŽE JELUŠIČ.

Josip Jelusič se je rodil leta 1883 v številni kmečki družini v Hrpeljah pri Kozini. Po obvezni osnovni šoli se je zaposlil pri železnici, saj je bila v bližini njegovega doma železniška postaja. Začel je kot premikač, nato je napredoval in služboval na železnici pri Opatiji, v Volčji Dragi in v Novi Gorici, od koder se je pred drugo svetovno vojno skupaj z ženo preselil v Škofjo Loko. Žena Karolina, ki je bila šivilja, je bila doma v Grgarju pod Sveto goro. V Škofji Loki se je zaposlil kot kretničar, z ženo pa sta stanovala pri Majniku v Virmašah, kjer se jima je rodila hčerka Dragica Marija. Njena botra, Majnikova gospa, ji je podarila manjšo parcelo. Tako so si v Virmašah št. 44 Jelusičevi zgradili svojo hiško. Sedaj ima ta hiša št. 84 in v njej pa prebiva njegov vnuk Jože Jelusič, ki pripoveduje o dogodkih, povezanih z njegovim starim očetom.

Staro mamo Karolino so leta 1943 ustrelili na domu, saj naj bi nekaj »preveč videla«. Staremu očetu so svetovali, naj se sam umakne. Tako je s hčerko Dragico odšel v Avstrijo. Ker pa ni med vojno storil nič kaznivega, kar je lahko potrdil tudi z dokazi, se je leta 1947 s hčerko in vnukom vrnil v Virmaše. A žal je bila hiša zasežena in tako je ostal brez vsega. Prvo zatočišče so našli v Kroni na Mestnem trgu, potem so stanovali v Puštalu. Ker pa je želel živeti čim bliže svoji hiši v Virmašah, je dobil podstrešne prostore pri Janezu Beštru v Virmašah 58. Takrat se je zanj

Izkaznica za upokojene uslužbenke državnih prometnih ustanov iz leta 1940

začel dolgotrajen in mučen boj, da bi dobil nazaj svoje premoženje, hišo. Po pravico se je odpravil peš v Kranj in Ljubljano ter jo nazadnje tudi dobil. Dobil je svojo hišo, a ostal je brez službe in denarja. V Ljubljani je imel brata, ki mu je verjetno svetoval, naj se vključi v priprave za ustanovitev podružnice Društva upokojencev Škofja Loka. Novonastalo društvo se bo zavzemalo za pravice upokojencev, jim nudilo pomoč pri reševanju stanovanjskih in drugih problemov, socialno šibkim in invalidom pa bo pomagalo, da si bodo lažje priskrbeli hrano, obleko in kurjavo.

A krivice in izgube žene in matere se ne da povrniti. Josip Jelusič je umrl leta 1963 in je pokopan skupaj z ženo Karolino v Stari Loki. Vnuk Jože pa jima je, tako kot tudi svoji mami Dragici, sedaj postavil spomenik v Lipici.

Družinski arhiv

BESEDO IMA PREDSEDNIK DU MIRO DUIČ

Zlata Ramovš

► Gospod predsednik, kaj nam lahko poveste o delu društva v preteklem letu?

Najprej bi izpostavil pomemben evropski projekt Preprečimo osamljenost na podeželju, ki smo ga uresničevali skupaj z Razvojno agencijo Sora in Centrom za socialno delo. Namenjen je bil invalidom na podeželju. Obiskov naših prostovoljcev so bili veseli. Zdaj je projekt končan, zato pričakujemo oceno evropske komisije in seveda povračilo stroškov.

-Naše prostovoljke v projektu Starejši za starejše so obiskale že 1064 ljudi. Žal še do danes od Centra za socialno delo nismo dobili obljubljenih seznamov vseh ljudi, starejših od 69 let, ki jim je projekt namenjen

in katerega nam je obljubil župan. Na razpolago imamo le podatke o naših članih, nečlani pa tako zaradi zakonskih omejitev ostajajo ob strani in jih v projekt na žalost še vedno ne moremo vključiti.

-Vesel sem, da smo končno uredili našo knjižnico, ki je imela letos (op.: do srede novembra) 271 obiskovalcev in 510 izposojenih knjig. Delno smo preuredili tudi hodnik, ki smo ga poimenovali Galerija Hodnik. V njem redno prirejamo razstave, od prikazov dejavnosti društva do umetniških razstav naših članov.

- Kljub zagotovitvi prejšnjega župana lastništvo društvenih prostorov še ni urejeno. Še vedno potekajo pogovori o pridobitvi obljubljenih prostorov, ki jih sedaj uporablja Cestno podjetje Kranj. Ne glede na to smo po svojih močeh prijetneje uredili prostore, v katerih se vsakodnevno odvija pester program izobraževalnih, kulturnih in prostočasnih dejavnosti. S pomočjo pridnih prostovoljcev in prostovoljk so naši prostori dobili prijaznejši videz in privabljajo vse več obiskovalcev in slušateljev.

-Nismo politično usmerjeni, vendar pa smo se v času občinskih volitev odločili dati vsem strankam

ter županskim in svetniškim kandidatom možnost predstavitve v našem glasilu. Z izidom volitev smo zadovoljni, saj je med izvoljenimi občinskimi svetniki v novem mandatu kar sedem upokojencev. To je četrtnina vseh svetnikov, kar odgovarja deležu upokojencev v občini. Ne glede na to, da zastopajo različne politične stranke, smo jih v novembru povabili na skupen razgovor v naše društvo.

Ugotavljam, da poznajo našo problematiko in da so nas pri naših prizadevanjih pripravljeni podpreti.

Tudi novi župan je ureditev društvene problematike posebej izpostavil.

-Na športnem področju zaključujemo pripravo akta o organiziranosti športno-rekreacijske dejavnosti v društvu. Izdelali smo predlog nosilcev športnih sekcij, ki ga bomo potrdili na naslednji seji upravnega odbora.

- Za financiranje glasila žal nismo mogli pridobiti sistemskih sredstev, zato se zanj trudimo dobiti

sponzorje in občinska sredstva, delno pa si bomo pomagali s prispevki naših članov. Članarine v prihodnjem letu ne bomo povečali.

-Naša univerza je zajadrala v sedmo študijsko leto, v katerem bomo izvedli okoli 20 študijskih programov. Univerza v veliki meri prispeva k prepoznavnosti društva upokojencev in skupaj imamo močan vpliv na družbeno okolje. Naši člani so zelo aktivni na različnih področjih življenja, saj imamo zastopnike v svetu muzeja, svetih krajevnih skupnosti in drugje. Upokojencev tudi po naši zaslugi someščani ne jemljejo več kot marginalno skupino, ampak nas upoštevajo kot tiste, ki pomembno prispevamo k družbenemu življenju našega mesta.

Na koncu bi se želel iskreno zahvaliti vsem aktivnim članicam in članom za nesebični trud in velik prispevek k prepoznavnosti našega društva. Prepričan sem, da nas bo veselje do dela, spremljalo tudi v prihajajočem letu. V njem vsem našim članom, prijateljem in simpatizerjem želim obilo zdravja in veselih trenutkov ob praznovanju božičnih in novoletnih praznikov.

Foto: N. Mandič Orehek

ŽIVLJENJE MORAMO DODAJATI LETOM

Maruša Mohorič

POTEM KO SE JE LETA 2007 NAŠE DRUŠTVO PRIJAVILO NA RAZPIS ZVEZE DRUŠTEV UPOKOJENCEV SLOVENIJE, KI GA FINANČNO PODPIRA TUDI EVROPSKA UNIJA, SMO ZDAJ ENO OD 19 DRUŠTEV NA GORENJSKEM, KI IZVAJAMO PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE, ZA VIŠJO KAKOVOST ŽIVLJENJA DOMA. PREDSEDNIK DRUŠTVA MIRO DUIČ JE MARCA 2008 PROJEKT PREDSTAVIL V GLASILU MI O SEBI. O REZULTATIH, IZKUŠNJAH IN PROBLEMIH PRI IZVAJANJU PROJEKTA SEM SE POGOVARJALA S KOORDINATORKO PRI NAŠEM DRUŠTVU, NEŽKO FOJKAR. ZA UVOD JE Povedala:

»Na začetku smo imeli 17 prostovoljk, ki so bile poverjenice pri društvu. Zdaj nas je 32 in potrebovali bi še nove moči, saj je teren naše občine precej obsežen. Doslej smo anketirali 1043 oseb, starejših od 69 let, in opravili 1240 ponovnih obiskov. Večinoma gre za naše člane, medtem ko drugi občani v tej starostni skupini še niso vključeni. Kmalu pričakujem podpis sporazuma med društvom upokojencev in Občino Škofja Loka, s pomočjo katerega bi lahko dobili potrebne podatke, ki bi nam omogočali priti do vseh občanov, katerim je projekt namenjen.«

Na vprašanje o izkušnjah prostovoljk na terenu je Nežka povedala, da so odzivi večinoma pozitivni, da so starejši obiskov prostovoljk veseli in odgovarjajo na anketna vprašanja, ob tem pa se radi pohvalijo s svojimi dejavnostmi. Nekateri so izrazili željo, da bi v društvu pripravili razstavo ročnih del. npr. pletenja, kvačkanja, lesenih predmetov. Izjemoma se zgodi, da nekateri ljudje »ne smejo« odpirati vrat, ker so jim tako naročili »domači«.

► Kako je s financiranjem projekta in stroški?

»Od Zveze dobimo sredstva glede na število opravljenih obiskov, vsako leto pa se prijavimo tudi na občinske razpise za humanitarne dejavnosti. Doslej smo iz razpisov dobili 500 € letno. Nekaj denarja porabimo za materialne stroške, prispevamo za glasilo Mi o sebi, prostovoljkam pa za nagrado organiziramo izlet. Menim, da jim takšno druženje veliko pomeni, saj se lahko spoznavajo in izmenjajo izkušnje.«

► Kaj bi bilo potrebno storiti za uspešnejše delo in boljše rezultate ter kako bi privabili k sodelovanju moške?

»S podpisom sporazuma z občino o osebnih podatkih bomo vsekakor lahko prišli v stik tudi z ljudmi, ki niso člani našega društva. Pričakujemo izboljšanje programa za obdelavo podatkov in izdelavo mesečnih poročil za Zvezo. Želim si, da bi se v projekt vključile nove prostovoljke, recepta za privabitev moških prostovoljcev pa nimam. Ob tej priložnosti bi jih z veseljem povabila, da se nam pridružijo. Sestanke imamo vsak prvi petek v mesecu v knjižnici društva. Če nas bo več, bomo močnejši in uspešnejši.«

Kot koordinatorka projekta je Nežka precej obremenjena, saj mora sodelovati z vsemi prostovoljkami, izpeljati obvezna letna izobraževanja, pripraviti mesečna poročila o opravljenem delu. Imela pa je že tudi stike s Centrom za socialno delo in patronažno službo. Kot mnogi upokojenci ima tudi domače obveznosti.

prostovoljka Jelka Dulc pri zakoncih Borštner

Ne glede na vse pa pravi, da »moramo življenje dodajati letom in tako ohranjati zdravje in aktivno delovanje.«

Foto: Z. Ramovš

BERNARDINA ŽIVLJENJSKA PREIZKUŠNA

BERNARDINA ŽIVLJENJSKA PREIZKUŠNA

Zlata Ramovš

»KAJ ZA ...!« JE ZAROBANTIL LOJZE SOVINEC, KO JE 8. NOVEMBRA 2010 PO VRNITVI OD MESARJA ZAGLEDAL, KAKO V KUHINJI KOSILO IZ LONCA Z VSO MOČJO VRE NA ŠTEDILNIK, PRIKLJUČENO NA NAJVIŠJO TEMPERATURO. ZDELO SE MU JE ČUDNO, DA SE JE ŽENA TAKO SPOZABILA ALI ZAKLEPETALA PRI SOSEDI IN DA JE POZABILA NA KOSILO, SAJ SE KAJ TAKEGA ŠE NI ZGODILO.

S slabo slutnjo jo je iskal po celi hiši, nato pa stopil na stopnice, da bi pogledal še na vrtu domače hiše na Suški cesti pod Plevno. Tedaj je zagledal ženino glavo, ki se je ob živi meji dvigovala iz zemlje. »Kaj, pa saj ni šla tja ležat?« je najprej pomislil. A za Bernardino glavo se je prikazalo tudi njeno telo, ki se je mukoma vzpenjalo nekje iz globin. Skočil je k njej in zaprepaden ugotovil, da ob grmovju zija globoka luknja, iz katere vsa blatna leze njegova žena.

69-letna Bernarda mi je svojo dogodivščino opisala takole: »Med kuhanjem sem nesla na kompost ostanke hrane in blizu kompostnika se je naenkrat pod mano vdrla zemlja. Padla sem več kot dva in pol metra globoko. Najprej sem pomislila, ali me je kdo videl, da mi bo pomagal. Klicala sem na pomoč, a se ni nihče odzval. Videla sem, da ima jama gladke stene iz zemlje, prepredene s koreninami domače jablane. Poskusila sem se povzpeti po njih, a se nisem imela kam opreti, samo z rokami pa se mi

Foto: L. Sovinec

Globino luknje so zmerili s pomočjo lestve

ni uspelo dvigniti. Cokle sem vrgla iz jame, saj si z njimi pri plezanju nisem mogla pomagati. Upala sem, da jih bo morda kdo videl in me našel. Luknja

nad mano je bila široka približno 70 cm, jama pa je imela obliko piramide, ki je bila spodaj široka kar dva metra in pol.

Zato se je moj glas v njej izgubljal in se ga je zunaj verjetno zelo malo slišalo. Mislim, da sem bila v njej kakih dvajset minut in medtem ves čas klicala na pomoč, tako da sem bila od kričanja popolnoma hripava. Čeprav je ob živi meji ulica, takrat ni bilo nikogar na njej, ki bi me slišal. Bala sem se, da bi padla še globlje, a na srečo se jama pod mano ni več ugreznila. Velikokrat sem poskusila splezati navzgor in se končno po kakih dvajsetih minutah s pomočjo korenin le nekako uspela dvigniti iz luknje.

Takrat nisem čutila nobenih bolečin, kasneje pa sta me od udarca začeli boleti rama in roka, a poškodb na srečo nimam. Odgovorni, ki je s komunale prišel na ogled luknje, mi je dejal, da se sam iz nje zagotovo ne bi rešil, temu pritrjuje tudi moj mož. Zdi se, da strah res podeseteri moči, saj od domačega dela nimam tako močnih mišic.«

Kaj je vzrok, da se je zemlja podsula, so v času mojega obiska še preiskovali, dejstvo pa je, da so delavci Komunale z bagrom odkopali posuto zemljo v globini. Pod njo so odkrili zdrobljeno kanalizacijsko cev, ki jo je Lojze tudi poslikal. Videti je, da si je meteorna voda utirala pot v globino kar mimo nje in je s seboj nosila rahlo zemljo.

Bernarda, ki je doživela nenavadno in travmatsko življenjsko izkušnjo, zdaj na dogodek že gleda s humorjem, a pozabila ga zagotovo nikoli ne bo.

Foto: Osebni arhiv

SMEH

Ne zaupajte človeku, ki se nikoli ne smeje. (Henry-Millon de Montherlant)

Humor je rešilni pas v reki življenja. (Wilhelm Raabe)

Slovo in nasmeh sta najboljše maščevanje. (Samuel Palmer)

Vsakič, ko se zasmeješ, dodaš svojemu življenju en dan. (Curzio Malaparte)

IZLET PROSTOVOLJCEV

Julija Jenko

PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA, KI JO V NAŠEM DRUŠTVU ZELO CENIMO. MED NAMI JE OKROG 70 PROSTOVOLJCEV, VEČINOMA ŽENSK, KI SVOJ PROSTI ČAS PRISPEVAJO ZA DOBROBIT DRUŠTVA. DELAJO NA RAZLIČNIH PODROČJIH, SAJ NA PRIMER RAZNAŠAJO GLASILO MI O SEBI PO DOMOVIH, OBIŠČEJO 80, 90 IN 100 LETNIKE, JIM VOŠČIJO ZA OSEBNI PRAZNIK IN JIM PRINESEJO SKROMNA DARILA. PROSTOVOLJSTVO JE ZELO POMEMBNO NA PODROČJU KULTURE IN IZOBRAŽEVANJA, KI SE JE Z USTANOVITVIJO UNIVERZE ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE ŠE POVEČALO. ZAČELI SMO IZDAJATI GLASILO MI O SEBI, PRI KATEREM SODELUJEJO SAMO PROSTOVOLJCI. DELUJE TUDI SKUPINA KULTURNIH MEDIATORJEV, KI POMAGA PRI DELOVANJU LOŠKEGA MUZEJA. V DRUŠTVENIH PROSTORIH SMO USTANOVILI KNJIŽNICO, KI IMA ŽE 2700 PODARJENIH KNJIG IN JO UREJAJO TRI PROSTOVOLJKE. ORGANIZIRAMO TUDI OBISKE OPERE IN GLEDALIŠČ V LJUBLJANI IN MARIBORU, KI SO ZELO OBISKANI. PROSTOVOLJKE SO SE LOTILE UREJANJA DRUŠTVENIH PROSTOROV IN NASTALA JE GALERIJA HODNIK, V KATERI PRIREJAJO RAZSTAVE NAŠIH ČLANOV. NA SOCIALNEM PODROČJU JE ZADNJA TRI LETA ZELO ODMEVEN PROJEKT STAREJŠI ZA VIŠJO KAKOVOST ŽIVLJENJA DOMA. MED PROSTOVOLJCI SO ZELO PRIZADEVNI TUDI VSI VODJE ŠPORTNIH, PLANINSKIH IN POHODNIŠKIH SEKCIJ TER VODNIKI IZLETOV. ŠKODA LE, DA JE MED NJIMI TAKO MALO MOŠKIH IN UPAM, BO TA ZAPIS SPODBUDIL LJUDI, DA SE JIM PRIDRUŽIJO. PROSTOVOLJNO DELO NAMREČ POZITIVNO VPLIVA NA ČLOVEKA, KI GA IZVAJA, IN NA TISTEGA, KI POMOČ POTREBUJE.

Ideja o nagradi in zahvali prostovoljcem z izletom za prizadevno delo ni nova. Leta 2008 so se peljali na Pohorje, letos pa smo se 27. septembra odpravili na turistični izlet v Savinjsko dolino. Naša tajnica Cveta Škopelja je v dogovoru s predsednikom Mirom Duičem in koordinatorko projekta Starejši za starejše Nežko Fojkar skrbno organizirala celodnevni

avtobusni izlet, ki se ga je udeležilo 44 prostovoljcev. Po obveznem jutranjem pozdravu z razkužilno kapljico, nam je predsednik zaželel lep izlet in se zahvalil za vse, kar smo dobrega storili za društvo. Cilj izleta je bil ogled okolice Olimja v Podčetrtku in grad Podsreda. V Olimju se nam je pridružil lokalni vodič in nas popeljal najprej v manjši

zasebni muzej starih predmetov za kmetijstvo, čebelarstvo in poljedelstvo, ki so jih uporabljali naši dedi in pradedi. Potem smo si ogledali domačijo Mráz z mini živalskim vrtom. Tu smo videli več vrst

fazanov, nekaj pavov, posebne kokoši s kosmato obloženimi nogami in tudi nekaj pegatk, ki kričijo kot srake. Poleg tega imajo tudi lamo in manjšega noja.

V nadaljevanju smo si ogledali zasebno pivovarno Haler, kjer varijo svetlo in temno pivo. Imajo tudi svojo restavracijo in apartmaje za turiste. V

Ogled zeliščnega vrta samostana Olimje

restavraciji smo popili kavo in pivo, ki smo si ga nekaj kupili tudi za domov. Pot smo nadaljevali k samostanu Olimje, v katerem nam je pater minorit opisal zgodovino

Foto: Z. Ramovš

PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA

Nadaljevanje s prejšnje strani

tega samostana in prelepe cerkve, v kateri so vsi altarji leseni in pozlačeni. Razkazal nam je tudi najstarejšo lekarno v Evropi. Tudi tukaj smo nakupili razne kapljice in mazila. Od tam smo zavili samo čez mostiček in že smo bili v zasebni čokoladnici. Nabrali smo si nekaj odpustkov in nadaljevali, nekateri peš, drugi z avtobusom, na Jelenov greben. Na hribu se pasejo jeleni in mufloni, ki jih gospodar pokliče in tako si jih ogledajo ter poslikajo turisti. Tako smo storili tudi mi. V njihovi trgovini smo v pestri ponudbi različnih dobrot lahko kupili jelenove salame, klobase, sir, vložene marmelade in medene izdelke. Na dvorišču nam je gospodar za pokušino ponudil kozarček grozdnega mošta. Po vseh teh ogledih nas je v toplicah Olimia v gostišču Lipa čakalo kosilo. Po dobrem kosilu smo se malo oddahnili in že nas je vodič popeljal naprej po kompleksu toplic in tudi v notranjost skozi podzemne hodnike do bazenov. Predstavil nam je kratko zgodovino nastanka in sedanji razvoj. V njihovi večnamenski dvorani pa smo si v kratkem filmu vse to še ogledali. Da je res urejeno in lepo, je letos Evropsko združenje za rože in pokrajino v Cardiffu v Veliki Britaniji izbralo Olimje za najboljše urejeno evropsko vas. Prejeli so najvišje priznanje, zlato medaljo. Nato smo se odpeljali na zadnjo točko našega

Foto: Z. Ramovš

V kompleksu Term Olimia

izleta, na grad Podsreda. Tudi tu nas je pričakala simpatična vodička, ki nas je popeljala po lepo obnovljenem gradu in nam opisala zgodovino in usodo tega gradu, ki je bil po drugi svetovni vojni izropan in je začel propadati. Končno so se le našli ljudje, ki so ga obnovili in sedaj so v njem razne prireditve, poroke, razstave steklenih, keramičnih starih predmetov, slik in fotografij. Zelo pa smo bili presenečeni, ker ima v gradu v 2. nadstropju stalno razstavo slikar, grafik France Slana.

Tako smo zadovoljni strnili dan in ob povratku smo na avtobusu tudi veselo zapeli, naša dobra strelka in odlična pevka v zboru Lubnik Ivanka Prezelj pa nam je zaigrala na orglice. Za dobro voljo in smeh je z raznimi šalami poskrbela Cvetka, ki sta ji pridno pomagala Ela in Edi. Hvala za prijeten dan.

PROSTOVOLJCEM OB 5. DECEMBRU, DNEVU PROSTOVOLJSTVA

Zaradi ljudi kot ste vi, je svet bolj pisan.

Želimo vam 365 sončnih dni, veliko veselja in vso srečo na svetu!

KAŽIPOT ZA VISOKO STAROST

V 4. št. glasila Društva upokojencev SRS iz leta 1966 smo prebrali naslednji članek:

Citiramo:

» Med preprostim ljudstvom in učenjaki – medicinci kroži nebroj pravil, kako se lahko obvarujemo preranega staranja. Marsikdo vprašuje pri srečanju na ulici: » Kaj pa delate, da tako dobro izgledate?« So pa tudi rahločutni prijatelji človeštva, ki kar naravnost vprašujejo: »Kaj še živite?« Navadno, taki starčki ne vedo odgovora, kvečjemu da se radovednežem opravičujejo, da ne delajo

ničesar takega, kvečjemu da ne pijančujejo, da prekomerno ne kadijo ali uganjajo prekomerno še drugih nečednosti, vse drugo pa je opravila narava sama.

Tako zmerno je baje živel veliki nemški pesnik Goethe, ki je doživel 83 let, kar pa dandanes že ni več taka redkost, ko se je življenje podaljšalo zaradi vseobče socialne oskrbe in napredka medicine. Ni nam pa treba iskati zgledov pri drugih narodih, saj so nedavno pokopali v Kranju bivšega kateheta dr. Levičnika v starosti 97 let.«

DAN PROSTOVOLJCEV GORENJSKE

Nežka Fojkar

Svetovni dan prostovoljstva smo letos v Pokrajinski zvezi upokojencev Gorenjske proslavili s srečanjem prostovoljcev Gorenjske, ki v okviru projekta »Starejši za starejše« opravljamo prostovoljno delo za starejše občane na njihovih domovih.

Srečanje je bilo organizirano z ogledom protokolarnih objektov na Brdu pri Kranju, nadaljevalo pa se je s kulturnim programom, kosilom in družabnim delom v kulturnem domu na Kokrici pri Kranju. Kljub slabemu vremenu je na srečanje prišlo preko dvesto udeležencev. V pozdravnih nagovorih sta nas pohvalila in nas spodbujala k nadaljevanju našega dela koordinator za Gorenjsko Edo Kavčič in predsednik Pokrajinske zveze Gorenjske Janez Šolar. Še posebej pa smo bili veseli pohvalnih besed predsednice ZDUS in idejne

vodje projekta Starejši za starejše Mateje Kožuh Novak. Med drugim je povedala, da je Gorenjska najuspešnejša pokrajina pri izvajanju projekta, v katerega je vključenih že nad 17 tisoč Gorenjcev, starejših od 69 let, mimogrede, Škofjeločani smo temu številu prispevali 1065 oseb. Pri tem je izrecno pohvalila vseh 260 gorenjskih prostovoljcev in našega skupnega koordinatorja Eda Kavčiča, ki zelo uspešno koordinira in usklajuje delo v 21 lokalnih društvih upokojencev. Za njen prispevek, lepe misli in pozornost, ki nam jo je posvetila, smo se ji zahvalili z aplavzom.

Naše druženje se je zaključilo ob dobrem kosilu, klepetu, prijetni glasbi in potrditvi, da je vredno nadaljevati naše delo.

NOVO V GALERIJ HODNIK

Besedilo in fotografiji: Zlata Ramovš

Marinka Berčič ob pripravi razstave

V naši razstavni galeriji smo v septembru in oktobru gostili fotografino Marinko Berčič. Njena razstava fotografij »Med stvarjenjem in zemljo« je z različnimi tematskimi sklopi pritegnila obiskovalce, ki imajo radi naravne lepote.

in v svoji predstavitvi povedala: »Moje fotografije so preprost prikaz življenja podeželja in narave, kamor rada zahajam. Hribi in doline, grape in jase me vabijo v svoje prostranstvo, kjer najdem toliko lepega zase in za svoj fotoaparatus.«

Program otvoritve sta popestrila njen vnuk Dejan Lapanja, samostojni glasbenik in njegova prijateljica, ki sta izvedla zanimivi samostojni priredbi slovenskih narodnih pesmi s spremljavo kitare.

Fotografije si v galeriji Hodnik lahko ogledate do konca meseca decembra. Vabljeni!

11. novembra 2010 pa smo odprli fotografsko razstavo naše članice, 80-letne fotografinke Tončke Benedik, ki je najstarejša članica Fotografskega kluba Anton Ažbe v Škofji Loki.

Drobna, a življenja polna avtorica se je predstavila kar sama, nato pa nam v pogovoru pripovedovala o svojem zanimivem konjičku. Razstavo je poimenovala »Ljudje in podeželje«

V novembru in decembru razstavlja Tončka Benedik

BRALNA ZNAČKA 2010/2011 V MARINKINI KNJIŽNICI

Marija Draškovič

Marinkina knjižnica se vedno bolj razvija. Darovalci nam prinašajo nove knjige, ki jih knjižničarke pripravljamo za izposajo. Imamo že 2600 knjižnih enot. Veseli smo, da se je letos povečalo število članov, ki so nam podarili nekaj denarja, s katerim bomo lahko kupili tudi novejšje knjige. V letošnjem letu nas je obiskalo 271 obiskovalcev in si izposodilo 510 knjig.

Zelo dobro teče tudi tekmovanje za bralno značko. Do sedaj se je prijavilo 32 tekmovalcev, ki berejo priporočene knjige. Menim, da je to začetek in upam, da se nam jih bo pridružilo še več. Posebno iskane so povesti in romani pisatelja Ivana Sivca, ki je vodilni avtor letošnje bralne značke. Tekmovalci pa berejo tudi druge knjige s seznama priporočenih knjig.

Vsak tekmovalec izpolni vprašalnike o prebranih knjigah, v katerih napiše, kje se roman dogaja in kdaj, potem se opredeli, ali mu je knjiga všeč, na koncu pa napiše kratko vsebino prebrane knjige. Nekateri tekmovalci vprašalnik izpolnijo sami, drugi pa prinesejo napisano vsebino knjige in potem izpolnimo vprašalnik skupaj. Ta način dela mi je všeč, ker se pogovarjamo o

knjigah in ker se nekateri bralci potrudijo ter doma napišejo vsebino knjige, ki so jo prebrali. Prilagam primer vsebine, ki jo je napisala neka bralka.

Ivan Sivec: Mojster nebeške lepote Iz življenja Jožeta Plečnika

Ivan Sivec v tej knjigi opisuje življenje Jožeta Plečnika, kako je preživel svoja otroška leta.

Jože Plečnik se je izučil pri očetu Andreju za mizarja. Višjo šolo je študiral v Gradcu, kjer je tudi doštudiral. Pozneje se je vrnil v Ljubljano. Postal je eden najbolj znanih arhitektov. Dal je zgraditi ogromno hiš, cerkva in kapelic. Pozneje je bil profesor na univerzi, oddelku za arhitekturo. Pri osemdesetih je še vedno poučeval. Študenti so ga imeli radi in so ga tudi spoštovali.

Leta 1956 so mu začele pešati moči. Sveti Miklavž je prinesel študentom prazno predavalnico.

Jože Plečnik se je za vedno poslovil 7. januarja 1957. Pokopan je na ljubljanskih Žalah v družinski grobnici.

Do sedaj imamo že dve bralki, ki sta prebrali vseh pet knjig. Bralne značke bomo podarili maja 2011 na prireditvi, na katero bomo povabili tudi pisatelja Ivana Sivca. Vabim Vas, da se nam pridružite.

Marinkina knjižnica je odprta vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure, vsako sredo in petek od 11. do 13. ure

DELO TEČE

Borjana Koželj

Delo na naši univerzi lepo teče. Trenutno poteka devet krožkov. Nekateri celo delo že zaključujejo, drugi se na prvo srečanje šele pripravljajo. Poleg tega smo navezali stike s svetovalko Tanjo Sovulj z jeseniškega Svetovalnega središča Gorenjska. Na srečanju nam je predstavila možnosti vključevanja v brezplačne delavnice v tujini v okviru programa Grundtvig, kar je odlična priložnost za združitev potovanja z izobraževanjem, o čemer bomo govorili tudi na naslednjem srečanju v decembru. S pomočjo Ljudske univerze smo izpeljali že tri študijske krožke, namenjene predvsem prostovoljkam, v novembru pa so na vrsti priprave na bližnje praznike v delavnicah za spretnosti prste.

Univerza za tretje življenjsko obdobje
pri Društvu upokojencev Škofja Loka, Partizanska 1
E-mail: loka3univerza@gmail.com
<http://univerza-tri-du-skofjaloka.si/>
Uradne ure: torek in četrtek od 10. do 12. ure.

Foto: Z. Ramovš

Maja Zakotnik, mentorica sadjarskega krožka pri praktičnem pouku

IZOBRAŽEVANJE MENTORJEV IN ANIMATORJEV

Zlata Ramovš

Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje je 25. novembra 2010 v Radovljici organizirala tematsko usposabljanje za mentorje in animatorje študijskih krožkov, ki na univerzah gorenjske regije izobražujejo starejše ljudi. Usposabljanje predstavlja del aktivnosti univerze, katere člani smo tudi mi. Iz naše univerze se je izobraževanja udeležilo največ, kar šest udeležencev, kar kaže, da se še kako zavedamo, da se je za izobraževanje starejših potrebno dodatno izobraževati.

Ni nam bilo žal. Odlične predavateljice dr. Ana Krajnc, dr. Dušana Findeisen in dr. Tamara Jare so nas prepričale, da brez poznavanja staranja starejših ne moremo izobraževati. Potrebno je prepoznati njihovo drugačnost, saj se staranje ne začne ob določenem času, pač pa po korakih. Starejšim odraslim mora izobraževanje postati način življenja, saj je zelo važen, sicer se poveča kriza osebnosti.

Udeleženci naše univerze smo dobili zelo dober občutek. Pri izmenjavanju medsebojnih izkušenj smo kljub majhnosti lahko navedli največ raznovrstnih dejavnosti

in izobraževanj, ki jih vodijo naši mentorji. Lahko rečem, da smo se predstavili kot hiša dobre prakse, saj imamo v primerjavi z drugimi univerzami na Gorenjskem zelo veliko slušateljev in interesentov za izobraževanje med starejšimi ljudmi. Menimo, da so za to zaslužni odlično izbrani programi in dobri mentorji, ki s svojo predanostjo navdušujejo slušatelje.

Foto: T. Jare

Izobraževanje mentorjev in animatorjev v Radovljici

ČAJ OB PETIH

Borjana Koželj

Foto: N. Mandič Orehek

Predavateljica Marta Novljan

Že nekaj let se enkrat na mesec zberemo ob čaju in prisluhnemo predavanjem zanimivih gostov. Tudi za letošnje študijsko leto sva z Jelko Dolinar pripravili pester program. Teme so posvečene predvsem naravi. Najprej so bile na vrsti gobe. Za pogovor smo se dogovorili s predsednico Gobarskega društva Škofja Loka Marto Novljan. Zlata Ramovš je pripravila razstavo svojih fotografij,

Marta Novljan pa je nabrala lepo zbirko gob, ki rastejo v hladnih dneh novembra in nam ob svojem učnem gradivu povedala o njih veliko zanimivega. V naslednjem mesecu se bomo posvetili čebelarstvu. Da bi se čebelicam in čebelarjem čim bolj približali, jih bomo obiskali v Domu čebelarjev v Brodeh. Januarja nam bo skrb za naravo predstavil lovec. V davnih časih si je človek z lovom priskrbel hrano, danes pa imajo lovci vrsto drugih nalog.

Pogosta nevarnost v naravi in tudi v naših domovih so požari, zato bomo februarja

na obisk povabili gasilce.

Najbrž ni potrebno predstavljati našo članico in vsestransko prostovoljko Marto Satler. Že lansko študijsko leto nam je predstavila svoje delo v daljni Ugandi, kjer je preživela tudi letošnje poletje. Na naši univerzi, kot še marsikje, prevladujejo ženske. Pogosto smo izpostavljene tipični bolezni raku dojke, zato smo v goste povabili Darjo Rojec,

Nadaljevanje s prejšnje strani

ki je o svojem boju s to boleznijo napisala knjigo. Z gospo Rojec se bomo srečali konec januarja. Za aprilsko srečanje se še dogovarjamo in naj zaenkrat ostane še skrivnost. Konec maja pa se bomo zopet srečali z gobami. Tokrat nas bo Marta

Novljan peljala v gozd, kajti praksa velja.

K dobri družbi ob čaju vas vabijo plakati in vabila, ki jih oblikuje Nevenka Mandić.

RAČUNALNIŠKA PISMENOST ZA ODRASLE

v študijskem letu 2010/2011

Veseli smo, da je Ljudska univerza Škofja Loka dobila sredstva za izvedbo računalniških tečajev in nas povabila, da se v čim večjem številu prijavimo in naučimo osnov uporabe računalnika. Tudi za nas, ki smo v tretjem življenjskem obdobju, je to znanje zelo uporabno.

Tečaj je namenjen odraslim, ki računalnika še niso uporabljali in si želijo pridobiti temeljno znanje za delo z njim za potrebe poklicnega dela in vsakdanjega življenja. Posebnih pogojev za vpis ni. Ob zaključku izobraževanja bo potrebno opraviti preizkus znanja. Izobraževanje bo trajalo 60 ur in bo potekalo dvakrat tedensko od 16. do 19. ure v računalniški učilnici Ljudske univerze Škofja Loka, Partizanska cesta 1 (bivša vojašnica).

Spoznali bomo računalnik in delo z njim; predvsem izdelavo in oblikovanje besedil ter uporabo interneta in elektronske pošte. Tečaj bo potekal na

računalnikih z operacijskim sistemom Windows XP ter s programom Office Word 2003.

Izobraževanje je za odrasle udeležence, ki nimajo statusa dijaka ali študenta, brezplačno.

Letošnji razpis nima starostne omejitve udeležencev nad 65 let, kot je bilo v lanskem, tako da se lahko vpišejo tudi mlajši upokojenci ter tudi njihovi zaposleni ali brezposelni družinski člani, prijatelji ali znanci.

Izvedbo projekta je omogočilo sofinanciranje Evropskega socialnega sklada Evropske unije in Ministrstva za šolstvo in šport.

Dodatne informacije in prijave: Tanja Avman, telefon 04 506 13 80

ali e-pošta tanja.avman@guest.arnes.si.

V KROPARSKEM MUZEJU

Katja Galof

Prostovoljni kulturni mediatorji že tretje leto uspešno delamo v Loškem muzeju. Naša naloga ni le varovanje muzejskih zbirk, ampak želimo predvsem približati obiskovalcem njihovo vsebino. Pri vsem delu, ki ga imamo, najdemo čas za druženje in dodatno izobraževanje. Tokrat se je v torek, dan pred pričetkom šole, naša skupina odločila za pot od Krope do Železnikov z obiskom muzeja v Kropi in Dražgošah.

Ni važno, iz katere smeri pridemo v Kropo, vselej nas pot pripelje na glavni trg ali Plac. Tipična fužinarska hiša v Kropi je dvonadstropna stanovanjska stavba, s pročeljem obrnjena proti potoku in cesti, zadaj pa naslonjena na strm breg. V eni takih hiš je tudi Kovaški muzej, ki prikazuje tehnično-zgodovinski razvoj obdelave železa od rude do žebelja ter gospodarske, socialne, demografske in kulturne razmere v Kropi in

Kulturni mediatorji v muzeju v Kropi

Foto: B. Koželj

sosodnjih železarskih naselij od 15. stoletja do propada fužin v 19. stoletju in ročnega žebjarstva v 20. stoletju.

Večji del današnje podobe je muzej dobil po

prenovi leta 1972. Dokumenti in predmeti v prvem nadstropju predstavljajo osnove železarstva v Kropi, Kamni Gorici in Kolnici ter razvoj industrijskega združništva, makete pa delovanje fužine (Zgornja fužina), vigenjcev in mehov. Maketa v salonu prikazuje Kropo v prvi polovici 19. stoletja. V drugem nadstropju je v etnološki sobi prikazano življenje kroparskih kovačev, njihovih šeg in navad ter predmeti iz vsakdanjega življenja. V zbirki žebeljev je na ogled 94 vrst ohranjenih žebeljev, od najmanjših za podtemplanje čevljev do največjih, dolgih do 70 cm, ki so jih uporabljali za gradnjo jezov.

Po kratkem predahu smo pot nadaljevali skozi mesto in na sredi zavili desno čez most ter nato levo pri smerokazu za Jamnik. Cesta se je vseskozi vzpenjala, naklon približno 6 km dolgega klanca pa je kar okrog 10%. Vozili smo se po glavni cesti, ki je bila zelo ozka in ovinkasta. Pot nas je vodila naravnost, malo pod vrhom pa smo si oddahnili in si od daleč ogledali cerkev Sv. Primoža. Nato nas je pot, za katero izvem, da se imenuje Partizanska cesta, vodila do naslednjega smerokaza, naravnost za Dražgoše. Zapeljali smo v manjši klanec in že smo prispeli v Dražgoše. Naselje je znano predvsem

po bitki iz druge svetovne vojne med Nemci in partizani Cankarjevega bataljona, ki je potekala med 9. in 11. januarjem leta 1942. Nemci so po koncu boja vas požgali, postrelili talce, ostale prebivalce pa izgnali. V spomin na ta dogodek so leta 1976 postavili spomenik, katerega smo si tudi ogledali. Stoji na mestu, ki se ga vidi daleč iz doline. V spodnjem delu je prostor s spominsko ploščo in z reliefi okrašena bronasta kostnica s posmrtnimi ostanki dražgoških žrtev. Pri sestopu je polkrožen mozaik Ive Šubica s prizori dražgoške bitke in bitke na Mošenjski planini, kamor se je Cankarjev bataljon umaknil. Naša zadnja postaja je bila v Domu Cankarjevega bataljona v Brunarici, v katerem je urejen muzej in kjer smo si ogledali spominsko zbirko dokumentov in predmetov letga.

Po več kot štiriurnem »pohajkovanju« smo postali lačni in žejni. Odločili smo se, da bomo naše druženje zaključili v prijetnem kmečkem okolju, kjer bomo nekaj popili in pojedli dobro kranjsko klobaso. Na žalost temu ni bilo tako, saj od Dražgoš do Škofje Loke nismo našli gostilne, ki bi nam postregla z zeleno klobaso. Kaj smo na koncu jedli in pili, si lahko mislite.

GLASBA

OBUJAMO STARO LJUDSKO PESEM

Marinka Logar

Ker je bila prejšnja številka glasila Mi o sebi preveč zasedena, so dali moj prispevek malce na stran, zato prihaja odmev na pesem JAPONČEK, ki je bila objavljena v 12. številki, z majhno zamudo.

Po objavi pesmice me je poklicala Breda Blaznik, ki jo tudi pozna. Njena verzija se glasi:

1.
*Mili moj Japonček
sladki moj bonbonček
ali se na ženko spomniš kdaj?*

2.
*Pojdi k njej in javi,
če ste vsi še zdravi,
na adreso pismo v Peking daj.*

3.
*Japonček se razjokal je,
pobasal kovček svoj
v naročje svoje ženke koj.*

4.
*A glej, kako začuden je,
ko najde svojo ženko
v naročju drugega.*

5.
*Sedem dni je jokaj,
sedem dni je stokal,
poln lonc njegovih solz že je.*

6.
*Japončka strašno to boli,
potem pa v kuhno pohiti
in harakiri naredi.*

7.
*Ko vrata v raj
se mu odpro,
mu angelci zapojejo:*

8.
*»Japonček nobena
žena ni poštena,
kaj je bilo treba vzeti nož?*

9.
*Če za vse te grehe
razparal bi si mehe,
harakiri bi naredil vsaki mož.«*

Gospa Breda pripoveduje, da jo na pesem vežejo prav posebni spomini.

»Med drugo svetovno vojno leta 1941 sem bila s starši izseljena v Srbijo. Tam sem srečala mladega fanta Mirka Dalameja iz Mežice. Nam otrokom je rad prepeval in brenkal na kitaro. Velikokrat je pel pesem o Japončku. Ker nam je bila zelo všeč, smo se jo naučili in prepevali z njim. Tako mi je ostala v spominu še danes.

Spomladi leta 1945 se je z narodnoosvobodilno vojsko kot vojak vračal proti Sloveniji. Nekje v Slavoniji je v bitki za svobodo izgubil življenje, vendar se ga večkrat spomnim zaradi njegove vesele narave.«

Več o Bredi Blaznik bomo pisali v prihodnji številki.

KAJ SE DOGAJA V PEVSKEM ZBORU VRELEC?

Marinka Logar

V zadnji številki našega glasila smo vam zaupali, da smo dosegli prvo mesto na Reviji upokojenskih pevskih zborov Gorenjske. Tako smo dobili zeleno luč za nastop na Festivalu za tretje življenjsko obdobje 30. septembra 2010 v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Tam nas je poslušal tudi naš predsednik DU Miro Duić, ki je dejal, da je ponosen na tako kvaliteten zbor v društvu.

Ni treba posebej poudarjati, da smo bili pevci ponosni. In kaj je o nastopu menila naša zborovodkinja Nada Krajncan?

»Ta nastop nam je pokazal, da smo na pravi poti. Glasbi ni toliko pomemben cilj kot pot, ki si jo zastavimo. Če se pri tem pokaže majhen uspeh, je pot pravilna.

Petje je del umetnosti, katere namen ni tekmovanje, temveč se pevci skušajo približati skladateljevemu zapisu in začutiti globino, sporočilo skladbe ali pesmi.

Tokrat nam je bilo dano, da gremo naprej v nova sozvočja.«

2. oktobra 2010 smo v Domu upokojencev v Podbrdu priredili koncert, nato pa smo se napotili v Posočje, kjer nam je bila predstavljena zgodovina bojev v teh krajih v prvi svetovni vojni. Naš cilj je bil Kolovrat, muzej na prostem prve svetovne vojne, ki ga vidite na sliki.

30. OKTOBRA 2010 smo pred Domom zveze borcev v Škofji Loki s pesmijo počastili spomin padlim v NOB.

Še napoved:

Vrelec v Cankarjevem domu

Foto: M. Duić

Pospešeno se pripravljamo na koncert, ki ga bomo priredili 11. decembra 2010, ob 19. uri v cerkvi Sv. Jurija v Stari Loki, kamor prisrčno vabimo vse ljubitelje zborovskega petja.

S tem nastopom bomo zaključili javno predstavljanje v letošnjem letu, prihodnje leto se pa zopet vidimo in slišimo.

Izlet na Kolovrat, kjer je divjala Soška fronta

Foto: Z. Ramovš

NA OBISKU PRI VLADIMIRJU GERBCU

Besedilo in fotografija: Nadja Podgoršek

KO SEM V GROHARJEVEM NASELJU VSTOPILA V HIŠO ŠT. 63 IN ZAGLEDALA G. VLADIMIRJA GERBCA, S KATERIM SEM BILA DOGOVORJENA ZA INTERVJU, NISEM MOGLA VERJETI, DA JE STAR 93 LET. KO SEM MU POVEDALA, KAKO ZELO MLADOSTEN JE VIDETI, JE HUDOMUŠNO PRIPOMNIL, DA SI JE 20 LET MLAJŠO ŽENO IZBRAL PRAV ZATO, DA BO IMEL NA STARA LETA NEKOGA, KI BO LEPO SKRBEL ZANJ.

Rojen je bil 24. marca 1917 na Notranjskem. Po 1. svetovni vojni sta se starša z otroki umaknila na Koroško, po plebiscitu leta 1922 pa v Slovenske Konjice. Leta 1926 je očetu zaradi štirih šoloobveznih otrok uspelo doseči premestitev v Maribor. Živel so skromno. Bili so tipična primorska družina z domoljubno vzgojo, zato so bili vsi štirje otroci, Lojze, Miro, Vlado in Vera, vključeni v sokolsko društvo. Do svojega 18. leta se je v društvu ukvarjal z orodno telovadbo. Po vojni ga je ljubezen do petja pripeljala v moški pevski zbor Slava Klavora, pri katerem je bil nekaj časa celo predsednik. Potrebno je bilo poskrbeti za organizacijo pri nastopih ter priskrbeti obleke in drugo. V njihovi tovarni Predilnica in tkalnica Maribor so naredili blago za pevske uniforme, Mura jim je naredila srajce, ostalo blago pa so dobivali celo iz Makedonije. Temu se je reklo aktivizem, saj je vse delal za svojo dušo. Rajši kot nastopal, pa je samo prepeval, saj mu je bila to največja sprostitev.

Ker je bilo v Mariboru veliko tekstilne industrije, se je odločil, da se vpiše v srednjo tekstilno šolo. Takrat sta bili v vsej Jugoslaviji samo dve, ena v Leskovcu v Srbiji in ena v Kranju, na kateri je Vladimir je uspešno zaključil šolanje.

Po okupaciji Maribora leta 1941 se je družina razbila. Starši so bili izgnani v Bosno, sam pa se je umaknil v okupirano Ljubljano, kjer je deloval v ilegali. Vsi štirje otroci, kasneje pa tudi oče, so se pridružili partizanskemu gibanju.

Marca 1942 je bil ranjen v spopadu z Italijani na Pugledu. Oskrbeli so ga v novomeški bolnišnici. Pri poskusu vrnitve v enoto je zaradi izdaje zašel v fašistično zasedo. Tako je bil avgusta 1942 na ljubljanskem vojnem sodišču obsojen na dosmrtno ječo. Do kapitulacije Italije je bil zaprt v italijanskih zaporih Castelfranco, v Alessandriji in Coroneu v Trstu, kjer je bil po kapitulaciji Italije pomiloščen.

Vedno si je močno želel, da bi delal v tekstilni industriji. To se mu je posrečilo, ko je bil decembra 1946 z dekretom Ministrstva za industrijo in rudarstvo imenovan za direktorja tovarne Predilnica

in tkalnica Maribor. Iz vojne je imel odlične karakteristike, poleg tega je bil mlad, zagnan, izobražen in zaupanja vreden mladi mož, zato so ga poslali na dopolnilni enoletni študij na višji ekonomski kurz Privrednog saveta SFRJ v Beograd. Po povratku iz Beograda je služboval na planskem oddelku Ministrstva za industrijo in rudarstvo republike Slovenije.

Po letu 1948 pa je ponovno vodil razne tekstilne tovarne po Sloveniji. Čeprav si ni želel biti direktor, ker je menil, da ima premalo izkušenj, mu je takratna oblast kar sama določila, kje bo služboval. Selil se je kar trinajstkrat in bil direktor v Tekstilindusu, Vigonki, Mariborski tekstilni tovarni, Predilnici Litija in drugih tekstilnih podjetjih. Julija 1963 je prevzel delovno mesto direktorja Gorenjske predilnice, ki jo je vodil do upokojitve.

Upokožil se je aprila 1969. Zgodnja upokojitev je prinesla v njegovo življenje nekakšno praznino. Uspešno jo je zapolnjeval z delom na vrtu, gospodinjstvom in predvsem nadomeščanjem

DOLGO, DOLGO ŽIVLJENJE

Nadaljevanje s prejšnje strani

mamice novorojeni hčerki Saši, saj je žena Marinka morala po trimesečni porodniški nazaj v službo. To je v njegovo življenje ponovno vneslo delovni ritem, ki ga je bil vajen, in v njegov vsakdan prineslo umirjenost.

Ves navdušen mi je pripovedoval, kako si je pri 70 letih zaželel, da bi se prvič povzpел na Triglav. Ta podvig sta z ženo brez kakršnih koli predhodnih priprav uspešno opravila. V tem obdobju sta se tudi večkrat udeležila pohodov planinske sekcije loških upokoencev in etapno prehodila Loško transverzalo. Zadnjo resnejšo turo sta skupaj opravila poleti 1997, ko sta prehodila Pohorje od Maribora do Slovenj Gradca.

Leta 1966 sta si z ženo v Groharjevem naselju zgradila topel dom. Tam živita še danes v prijetnem sožitju s hčerino družino. K srcu sta mu posebej prirasli dve vnukinji, ki mu polepšata vsak novi dan. Ima pa še šest vnukov. S svojim življenjem je zadovoljen. Še vedno zelo rad kuha, česar se je naučil v zgodnji mladosti, ko je v kuhinji rad pomagal svoji mami, na katero je bil zelo navezan. Zelo rad rešuje križanke in s pomočjo časopisov in televizije dnevno spremlja dogajanje doma in tujini. Še lani je vozil avto, po operaciji sive mreže pa je vozniško dovoljenje vrnil. Veseli se vsakega novega dne, kot sam pravi, se ne da, čeprav telo počasi odpoveduje sodelovanje.

ZANIMIVE OSEBNOSTI

KAJ IMATA SKUPNEGA GODEŠAN HAFNER IN KIP JURIJA Z AGATO PRED TRGOVSKO HIŠO NAMA?

Zlata Ramovš

»KOT 14-LETNI OTROK ŠTEVILNE DRUŽINE SEM ŠEL OD DOMA IN SE MORAL POSTAVITI NA LASTNE NOGE. DA, PRAV STE PREBRALI, S 14. LETI SEM SAM SKRBEL ZA ŽIVLJENJE IN ŠOLO. ZA PRVI DVE PLAČI SEM SI KUPIL FOTOAPARAT. ZAČEL SEM INTENZIVNO PLANINARITI. Z 18. LETI SEM ZAKLJUČIL PRVO SLOVENSKO TRANSVERZALO MARIBOR - ANKARAN.

TAKRAT SEM BIL ZAPOSLEN V LJUBLJANI IN V PLANINSKEM DRUŠTVU LJUBLJANA MATICA SPOZNAL PRIJAZNE PLANINCE, PRIJATELJE NARAVE. VKLJUČIL SEM SE V GORSKO STRAŽO, KI SEM JI ZVEST ŠE DANES. NARAVA, PREDVSEM GORSKA, MI VELIKO POMENI. SLOVENCİ SMO LAHKO PONOSNI NANJO IN VESELI, DA JE ŠE TAKO LEPO OHRANJENA. DA JE TEMU TAKO, SMO LAHKO HVALEŽNI SAMIM SEBI, VODSTVU PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE TER KOMISIJI ZA VARSTVO GORSKE NARAVE. PAMETNO SMO SE ODLOČILI, DA SMO PRAVOČASNO ZAČELI S PREVENTIVO. USPEHI NISO IZOSTALI. NAŠE GORE SO ČISTE IN LEPE!«

Foto: Z. Ramovš

Vinko Hafner s prvim slovenskim priročnikom zavarovanih rastlin

Tako je med drugim o sebi in o svoji ljubezni do gora in narave zapisal 71-letni Vinko Hafner, »Budnarjev Vinc«, najmlajši izmed 11 otrok nekdanje številčne Vincencove družine z Godešiča. Veselje do hribov je dobil z očetovimi geni. Oče, ki

je bil čevljar, je po dolгих urah sedenja na starem čevljarškem trinožniku rad pohitel v okoliške hribe. V Vinkovih mladih časih pohajanje po hribih ni bilo v navadi, posebno ne med kmeti, zato je oče veljal za čudnega. Verjetno pa mu je prav to pomagalo, da je dočakal starost skoraj 100 let.

Vinko je vrsto let delal pri Planinski zvezi Slovenije, predvsem na področju varstva narave, kjer je bil tudi inštruktor. Ob tem je ugotovil, da Slovenija nima svoje literature o alpski flori in učbenika za varstvo narave, saj so morali uporabljati nemške. Zato je bil glavni pobudnik in sodelavec pri izidu prvega slovenskega priročnika »Zavarovane rastline«, ki ga je izdalo in založilo Planinsko društvo Škofja Loka, leta 1983 pa ga je v 500 izvodih brezplačno natisnilo podjetje EGP Škofja Loka. Nanj je zelo ponosen.

Bil je med prvimi Ločani, ki so opravili celotno slovensko transversalo. Zdaj jo obdeluje že osmič, žena Angelca pa šestič. Vseskozi je bil zelo aktiven tudi v domačem planinskem društvu. Skupaj z najboljšim prijateljem Pavlom Klemenčičem, ki je preminil oktobra, je veliko ur dežural na Lubniku in Blegošu. Tam sta za delo v koči večkrat uporabila kar svoj dopust.

Prijateljaval, planinaril in plezal je med drugimi tudi s planincema profesorjem Brankom Roblekom in kiparjem Tonetom Logondrom. Himalajskim plezalcem je pomagal pri organizaciji njihovih plezalnih odprav, za kar so mu bili zelo hvaležni. Kolesaril je na »Franji«, opravljal Brazde vzdržljivosti, Pot prijateljstva, tekel maratone, redno se je udeleževal mnogih tradicionalnih pohodov, tudi v tujih državah, bil je mednarodni smučarski sodnik, skratka, športnik po duši in telesu.

Z Lojzetom Kovičem sta bila do letos edina pohodnika, ki sta se udeležila vseh dotedanjih 31 pohodov s Pasje ravni v Dražgoše. Letos so Vinku žal to preprečila hudo boleča kolena, ki čakajo na operacijo.

Bil je med prvimi naravovarstveniki, ki so podpisali peticijo proti pripravljenemu projektu postavitve žičnice na Kredarico in Triglav ter je še danes je zelo vesel, da so uspeli.

Leta 1977 je dobil srebrni, leta 1982 pa zlati častni znak Planinske zveze Slovenije za »posebno zaslužno in uspešno delo v planinski organizaciji«. O svojem več kot 50-letnem planinarjenju, arhiviranem v 333. albumih in več tisoč diapozitivih, je povedal toliko lepega, da bi človek pomislil, da živi samo za hribe in naravo. A ker ga poznam, vem, da ima še druge sposobnosti.

S svojim poznavanjem zgodovine, narave in krajevnih znamenitosti je sodeloval pri pripravi knjige »Kronika župnije Reteče«. Ob pripravah na praznovanje 1000 letnice Godešiča ga je pripravljalni odbor zadolžil, da razmisli o načinu informiranja obiskovalcev o zanimivostih svojega domačega kraja. Domislil si je sprehajalno učno pot, ki v dveh etapah popelje obiskovalce do zgodovinskih, kulturnih in naravnih znamenitostih Godešiča in okolice. S prijateljem Petrom Bertoničjem sta popravila in uredila poti, da so varne, ter izdelala kažipote in klopce, ki pa žal postajajo tarče vandalizma. Po učnih poteh Vinko

vodi skupine iz vse Slovenije in s svojim širokim znanjem sprehode spreminja v zanimive učne ure.

Foto: Arhiv V. Hafner

Na triglavskem turnem smuku leta 1979 je Vinko s prijatelji odkopal povsem zasneženi stolp

Učna pot vodi tudi mimo njegove hiše, pred katero stoji že malo pogreznjeno kamnito obcestno kužno znamenje »krlejš« iz 16. stoletja, ki ga je Vinko restavriral s pomočjo slikarja Franca Novinca. Zaključni se sredi vasi, pred Vinkovo rojstno hišo, kjer je bil rojen tudi njegov stric, eden izmed mož loške aleje slavnih, vodja judenburškega upora Anton Hafner.

Zelo je vesel, da mu je uspel še en naravovarstveni uspeh, za katerega ima veliko zaslugo tudi občinski Oddelek za okolje in prostor. Vinko je prisluhnil dolgoletnemu ustnemu izročilu vaščanov, ki so pripovedovali, da stara bela murva na spodnji terasi Godešiča s časom ozelenitve napoveduje konec nevarnosti pozebe in s tem pravi čas za delo na poljih. Kmetov, ki se ravna po njej, pozeba ne prizadene. V tem je prepoznal zanimivo naravno posebnost in Občini Škofja Loka je dal pobudo za zaščito preko 200 let starega drevesa. Sredi oktobra je dobil obvestilo, da je Zavod RS za varstvo narave po posredovanju Občine Škofja Loka začel postopek o razglasitvi murve za dendrološki naravni spomenik. (Dendrologija je nauk o olesenelih rastlinah). Godeška murva se je tako po njegovem posredovanju pridružila še trem drugim zaščitenim drevesom v naši občini.

Vinko je upokojen že 13 let in ravno toliko let je tudi član našega društva upokojencev. V letošnjem letu ga je na Univerzi za tretje življenjsko

ZANIMIVE OSEBNOSTI

Nadaljevanje s prejšnje strani

obdobje pritegnil krožek o sadjarstvu, rad pa bi se tudi udeležil napovedanega raftinga, če bo zanj dovolj prijavitelcev.

Z ženo imata zelo rada rože in jim posvečata veliko časa. V svojem velikem vrtu in v hiši jih imata toliko vrst, da jih še nista preštela. Cvetijo jima vse leto, če ne zunaj, pa v hiši.

Z ženo Angelco sta v oktobru praznovala 40-letnico poroke. Obema ob tem jubileju iskreno čestitamo, Vinku pa želimo čimprejšnje okrevanje po operaciji kolen, saj ga njegove planine že težko pričakujejo.

Skoraj bi pozabila povedati, kaj imata skupnega Vinko in kip Jurija z Agato pri Nami!

Kipar Tone Logonder je ob ustvarjanju obeh skulptur svojega mladostnega in postavnega prijatelja Vinca nagovoril, da mu je poziral za kip Jurija, Agata pa je bila neka ljubljanska študentka. Priznati je potrebno, da sta bila dobra modela.

Zanimivo opazovanje Vinka Hafnerja:

Vrane veljajo za zelo pametne.

Pod velikima Vinkovima drevesoma nabirajo orehe. Kako pridejo do jedrc? Z orehi letijo nad cesto in jih spuščajo z višine na asfalt. Če se ne razbijejo, čakajo, da jih povozijo avtomobili in tako pridejo do okusne malice.

Pri sosedu pa vrane orehe z višine mečejo na dimnik s širokim betonskim okvirom toliko časa, da se lupina razbije.

V VSAKEM, ŠE TAKO MAJHNEM KORAKU JE SMISEL ŽIVLJENJA

Maruša Mohorič

SPET SEM IMELA SREČO. MORDA SO SE ZVEZDE POSTAVILE PRAV ALI PA JE LUNA SEVALA POZITIVNO ENERGIJO, LAHKO PA JE BILO LE SREČNO NAKLJUČJE, DA SEM GA SPOZNALA. BESEDA JE DALA BESEDO IN V TRENUTKU SEM VEDELA, DA GA MORATE SPOZNATI TUDI VI, BRALCI NAŠEGA GLASILA. IME MU JE ŠTEFAN LANGUS.

Njegovega življenjepisa ne boste izvedeli, čeprav bi bilo zanimivo branje. Rodil se je pred enainosemdesetimi leti v najlepšem kraju, v Podjelu v bohinjskem kotu. Pokojnino si je prislužil leta 1977 in se vpisal v društvo upokojencev, ker pravi, da »človek čuti neko pripadnost«.

Za 75. rojstni dan so ga presenetili otroci in mu podarili računalnik, da bi se še malo učil. Res se je vpisal v tečaj in nato še v enega, zdaj sta z računalnikom že prijatelja. Koristil mu je tudi, ko je obiskoval krožek rodoslovja pri naši Univerzi za tretje življenjsko obdobje, ki ga je vodil Peter Hawlina. V prejšnjem šolskem letu je opravil še en tečaj iz računalništva, kjer se je precej naučil, saj je imel dobrega mentorja. S »sošolci« si dopisujejo in pošiljajo zanimivosti, tudi slike. Pred leti je bil član foto kluba Anton Ažbe v Škofji Loki, kljub temu da zdaj ni več, še vedno rad fotografira. Pri prenosu fotografij z aparata na računalnik mu pomaga vnuk, a si želi, da bi osvojil tudi to večino.

Foto: Osební archiv

Vedno je imel rad knjige in je veliko bral, saj pravi, da čas hitreje mine, in človek se še kaj nauči in izve. Odločil se je, da se vključi v tekmovanje za bralno značko pri našem društvu. Ko to berete, ima zagotovo že prebrano predpisano število knjig, ki jih je zagovarjal pri naši mentorici Mariji Draškovič v knjižnici. Bravo, Štefan!

Z ženo in družbo sta rada hodila v hribe. Obiskov

Triglava ni štel, posebno zanimivo je bilo takrat, ko je v organizaciji revije Jana s 100 moškimi šel na Triglav, istočasno pa je takratni časopis TT organiziral tudi pohod 100 žensk na Triglav. Ker je bilo slabo vreme, niso šli na vrh, ampak so se srečali na Rudnem polju.

Štefan je vdovec in živi sam. Otroci in vnuki ga radi obiskujejo, ima pa tudi pravnuka in pravnukinjo. Na svojo precej razširjeno družino je zelo ponosen. Večino časa preživi v Loki, poleti pa se umakne v svoje majhno pravljico zatočišče na Pokljuki. Tam

V NEDELJO NISVA DOMA

Maruša Mohorič

Rada srečujem zanimive, posebne ljudi z različnimi talenti, življenjskimi zgodbami, nagajivim nasmehom, žarom v očeh in pestrim besednim zakladom, ter tudi tiste, ki me ne sprejmejo z navdušenjem, a so vseeno pripravljeni marsikaj povedati. Malo razdalje ne škodi. Edi Sever mi je povedal veliko, a se mi je zdelo, da bi mi lahko še mnogo več.

Po rodu je Puštuc, letnik 1943, po poklicu grafik - litograf, po duši umetnik, pevec ter igralec, po srcu dobrotnik in prostovoljec. Ko je po zanimivi delovni dobi v Ljubljani izpolnil pogoje za upokojitev, ga je v domačem okolju čakala nova služba. Za nekaj let je postal varuška svojima vnukoma, kar je bilo precej pestro in tudi malo naporno. Zdaj uživa upokojensko življenje, a bistveno je, da ima več časa zase in za svoje delo.

Že v dijaških letih je delal v loškem gledališču. Najprej je postavljaj scene, potem pa skoraj tri desetletja tudi igral v različnih igrah. Rad se spomni gledališča, saj mu je bilo všeč. Užival je, saj te igranje zasvoji in vzame precej časa, tvojega in družinskega. Rad je tudi risal in danes ga poznamo kot slikarja. Zlasti je znan po svojih akvarelih, ki so nekaj posebnega, kot ga pohvalijo poznavalci. Udeležuje se raznih slikarskih kolonij, kjer ima možnost, da se še izpopolni, saj običajno dobijo mentorja. Vabijo ga tako doma kot v tujino, torej veliko tudi potuje, kar mu je zelo všeč, saj spoznava nove kraje in ljudi. Bistvo kolonij pa je v tem, da eno od slik, ki jih ustvari, prepusti organizatorju.

Ob življenjskih jubilejih in po potrebi za prijatelje naredi zanimive karikature in napiše tudi pesmico. Ima tudi precej humorja, ki ga je verjetno podedoval po očetu Valentinu, ki je napisal Loško pesem: »Med Sevšca in Pulanšca en mestice stuji,

se ukvarja s še eno od svojih ljubezni, ustvarjanjem različnih izdelkov iz lesa.

Čeprav se Štefan ni hotel prav zelo hvaliti, sem malo po sreči ugotovila, da je napisal kar nekaj pesmi, večinoma za domače in svoje prijatelje.

Hvala, Štefan, ker si bil pripravljen povedati nekaj podrobnosti iz svojega bogatega življenja. Tako smo lahko spet spoznali, kako zanimive ljudi lahko srečaš v našem društvu. Privoščimo ti še mnogo majhnih korakov, ki so smisel življenja.

mal bliži ga puglejma, kva notr se gudi.«
Edi je zelo pozitivna osebnost: »Lepo je zjutraj, ko vstanem in si zaželim lep in veder dan. Dobro razpoloženje je zelo

pomembno, zato skušam vedno ohranjati pozitiven pogled na svet.« Rad ima knjige, bere tudi pesmi, je športnik in navijač, rad fotografira, včlanjen je v več slikarskih društev (Puštuci, Škofja Loka, Lojz Kraigher pri Kliničnem centru v Ljubljani, Rajko Slapernik, Ljubljana, neformalna skupina Artfemips in drugih), počne pa še mnogo drugih stvari. Z ženo rada potujeta in hodita v hribe tako z našimi planinci, pa z Železnikarji in loškim društvom, včasih pa tudi sama. »V nedeljo nisva doma, nedelje so najlepše,« pove ves nasmejan. Edi in njegova žena sta mi naročila, da moram obvezno pohvaliti Nežko Trampuš in njeno ekipo za zelo dobro organizirane in zanimive planinske pohode.

Zelo sem se trudila, da bi napisala dober portret, vendar imam občutek, da ne bo zadoščal niti za karikaturu. Njegovi prijatelji bodo ugotavljali, česa vsega nisem napisala, drugi pa ga boste vsaj v grobem spoznali in se strinjali, da je zanimiva osebnost.

Foto: Osebni arhiv

MOJ NEKDANJI RAVNATELJ

Borjana Koželj

DOBER RAVNATELJ MORA IMETI ZNANJE S PODROČJA PEDAGOGIKE, PSIHOLOGIJE IN VODENJA. SKRBETI MORA ZA USPEŠNOST ŠOLE IN NJEN UGLED, PREDVSEM PA MORA IMETI PRAVO VIZIJO. A V NOBENEM AKTU ŠOLE NE PIŠE, DA SO ZA ŠOLO ŠE KAKO POMEMBNI ODNOSI V UČITELJSKEM KOLEKTIVU IN RAZREDU. PRI TEM IMA POMEMBNO VLOGO RAVNATELJ. VSE TO IN ŠE VEČ JE BIL RAVNATELJ PETER FINŽGAR.

Peter Finžgar je bil ravnatelj Srednje poklicne in cestnoprometne šole kar štiri mandate. V tem času je šola rasla in ustvarila temelje za danes ugledno srednjo in višjo šolo z bogato ponudbo raznih poklicnih programov. Peter Finžgar v šolo ni hodil le

Foto: N. Mandić Orehek

v službo, ampak je šoli služil.

Poklicna pot ga je vodila od učiteljišča in prvega delovnega mesta v šoli na Trebiji. Po odsluženih vojaški obveznostih je postal upravitelj OŠ Javorje, od tam pa ga je poklicna pot vodila do

pomočnika ravnatelja OŠ Petra Kavčiča in kasneje na študij sociologije in pedagogike. Prav na dan njegove diplome je bil izvoljen za predsednika občinskega sindikalnega sveta. Leta 1968 je postal ravnatelj Poklicne kovinarske in cestnoprometne šole. Vse do leta 1983 je šola doživljala velike vsebinske spremembe, raslo pa je tudi število dijakov in učiteljev. Povečevala se je kvaliteta teoretičnega kot tudi praktičnega pouka. Ko je srednje šolstvo leta 1980 zajadrlo v usmerjeno izobraževanje, se je šola naslednje leto preselila iz skromnih prostorov stare šole za Namo v veliko novo zgradbo, ki je zrasla pod vodstvom ravnatelja Finžgarja in nekaterih sodelavcev. Tja so s Starega Dvora preselili tudi avtomehanično delavnico. Leta 1984 je zaključila šolanje prva generacija strojnih tehnikov in takrat je šolo po štirih mandatih zapustil tudi ravnatelj Finžgar. Potem je bil devet

let pedagoški vodja Sindikalnega izobraževalnega centra v Radovljici. Bil je tudi predsednik KUD France Šifrer.

Že kar dolgo je upokojenec, a ne miruje. Ves čas budno spremlja rast šole in se veseli njenih uspehov. V njej je znanje pridobival tudi njegov sin, zdaj 4. letnik obiskuje njegov vnuk.

Dobro družbo je našel na balinišču, kjer se za zdravje redno razgibava. V veliko zadovoljstvo so mu tudi štirje vnuki, ki se jih z ženo Slavko skupaj veselita in jim pomagata na poti v odraslost.

»Dokler bova oba, ni recesije, ki bi nama zagrenila življenje,« pravi. S soprogo sta vedno živela skromno in nista hlepela po materialnem bogastvu. Vse življenje je iskal notranje zadovoljstvo in se trudil za razvoj šole in domačega kraja.

Foto: N. Mandić Orehek

»Petra Finžgarja se spominjam kot ravnatelja, ki se je z velikim prizadevanjem in žarom zavzemal, da bi v Škofjo Loko pripeljal srednje tehnično izobraževanje. To mu je z našo generacijo tudi uspelo, saj smo bili prva generacija strojnih tehnikov v šoli. Stalno si je prizadeval za boljše materialne pogoje in tako smo se vsako leto izobraževali na novejši opremi, poleg tega pa smo se tudi preselili v nove šolske prostore. Še danes se ga spominjam kot ravnatelja, ki je znal prisluhniti mladim in si prizadeval, da bi iz šole odnesli čim več znanja za poklicno pot in življenje.«

Martin Pivk, univ. dipl. inž. strojništva, dijak SKCPŠ Škofja Loka od 1980 do 1984, direktor Šolskega centra Škofja Loka

IVAN BREZNIK, NAGRAJENEC BK LOKATEKS IN 75-LETNIK

Ivan Hafner

ČLAN NAŠEGA DRUŠTVA IVAN BREZNIK JE 7.10. 2010 PRAZNOVAL LEPO ŽIVLJENJSKO OBLETNICO, LE MALO PREJ PA JE NA PRAZNOVANJU 60-LETNICE BALINARSKEGA KLUBA LOKATEKS PREJEL DRUŠTVENO PRIZNANJE.

Ivan je velik del svojega življenja in večino prostega časa posvetil balinanju, zato bi se lotil prehudega dela, če bi hotel podrobneje zajeti njegovo delo in udejstvovanje. Skušal bom omeniti le najpomembnejše mejnike in področja njegovega dela v balinanju.

Foto: Osební archiv

Balinanje je spoznal že leta 1951 v Ljubljani kot 16-letni fant in ko se je leta 1958 preselil v Škofjo Loko, je z balinanjem tu nadaljeval in navdušil še svoje sovrstnike. Leta 1960 so že zgradili enostezno balinišče in ustanovili Balinarski klub Trata. Z leti so balinišča povečevali in nadgrajevali. Ivan je pomagal zanesti balinanje tudi v samo Loko in saj je bil tudi soustanovitelj Balinarskega kluba Loka 1000. Dolgo časa je bil uspešen tekmovalec, vse do današnjih dni pa tudi zagret rekreativni balinar. Resen pristop in strokovno delo z mladimi ga je hitro potegnilo v vode organizatorjev in funkcionarjev, ne le v domači Loki, ampak tudi na Gorenjskem, v Sloveniji in nekdanji Jugoslaviji. Kar dvanaest let je bil predsednik tedaj novoustanovljene Območne balinarske zveze Gorenjske. Leta 1988 je postal predsednik Sodniške komisije pri Balinarski zvezi Jugoslavije. Predsednik je bil vse do slovenske osamosvojitve. Kot predsednik Sodniške komisije Slovenije pa je delal vse do leta 1999. Zahtevno nalogo vodenja sodniške organizacije je lahko opravljal zaradi svoje strokovne usposobljenosti, saj je dosegel najvišji sodniški naziv sodnika prve kategorije in balinarskega sodnika inštruktorja. Še posebej se je izobraževal za strokovno delo z mladimi, postal je prvi trener balinanja pri nas z

diplomo Fakultete za šport.

To znanje mu je omogočilo, da je po letu 1999 postal predsednik strokovnega sveta pri Balinarski zvezi Slovenije in to ostal do leta 2004. Od tedaj dalje je njen strokovni sodelavec.

S svojimi strokovnimi deli pa je prispeval tudi k vzgoji sodniških kadrov in izobraževanju amaterskih balinarskih delavcev, saj je napisal dve strokovni knjižici o balinanju in učenju balinanja. Zaradi tega se ne smemo čuditi, da je prejel že vrsto priznanj.

Leta 1981 je prejel Zlato Bloudkovo značko, leta 1985 Zlato značko Balinarske zveze Jugoslavije, leta 1996 pa plaketo mednarodne zveze F. I. B. za delo v balinarskem športu.

Leta 2001 ga je za zasluge v njegovem športu nagradila Balinarska zveza Slovenije z Zlato značko, leta 2005 pa je v domači Škofji Loki za dolgoletno delo v športu prejel najvišje priznanje Svečano listino.

Leta 2009, ob 60-letnici

našega DU, je prejel pisno priznanje društva, kar je bilo tudi povod za ta prispevek.

Za vse našete nagrade in priznanja mu iskreno čestitamo in mu ob njegovi 75-letnici želimo še veliko aktivnih in zdravih let.

Foto: N. Mandić Orehek

VRLINA

Za ljudi, ki nimajo nobenih grehov, se navadno izkaže, da imajo skoraj gotovo nekaj nadležnih vrlin. (Elisabeth Taylor)

Videti napake tistih, ki jih ljubimo, in videti vrline tistih, ki jih sovražimo, sta dve redki odliki pod oncem. (Konfucij)

30. MŠI SO SE IZTEKLE

Ivan Hafner

Letošnje jubilejne letne Medobčinske športne igre so potekale v znamenju šibke udeležbe. Zaradi slabe udeležbe je odpadel ženski tenis, v kar nekaj disciplinah pa je bilo ekip premalo, da bi štele za skupno točkovanje. Tako smo v nekaj disciplinah prejeli pokal(e), a ne točk.

Pričeli smo s **kolesarjenjem** po Hrastnici. Med sedmimi moškimi ekipami so bili naši šesti.

V naši ekipi sta bila še sveža upokojenca Ivan Mihovilovič in Jože Gaber ter Nikolaj Mesec.

V posamični konkurenci je v kategoriji moških nad 60 let odlično drugo mesto zasedel Ivan Mihovilovič, Jože Gaber pa tretje.

V ženski konkurenci je bila konkurenca slaba. Naši kolesarki Urška Bizjak in Milena Gaber sta bili boljši od Domelove dvojice.

Pokal za zmago sta prejeli, a ne točk za ekipo!

Najboljši čas v posamični konkurenci je dosegla Urška Bizjak in tako dobila zlato kolajno, Milena Gaber pa srebrno.

Tenis je potekal le v moški konkurenci. V predtekmovanju sta igrala mladi upokojenec Vasilij Kosec in Jože Avguštin, v finalu pa Kosec in na hitro aktivirani Savo Nikolič. Naši so med petimi ekipami zasedli četrto mesto, kar je za to panogo dobro, saj so mlajši mnogo hitrejši.

V **krosu**, kjer je bila konkurenca še kar dobra, je nastopilo sedem moških in pet ženskih ekip. Naša moška ekipa, v kateri so tekli Drago Frelih, Stane Gaber in Miro Pintar, je bila šesta. V ženski ekipi so tekle Ana Jugovic, Urška Bizjak in Zdenka Gaber in je bila odlična tretja ter je osvojila pokal in zelo dobre točke. V posamični konkurenci je bronasto kolajno za tretje mesto v kategoriji nad 50 let prejel Drago Frelih, v ženski posamični konkurenci pa je v kategoriji nad 45 let zmagala Zdenka Gaber pred Urško Bizjak.

Čestitke vsej ženski ekipi.

Med najštevilčnejšimi panogami je bilo **kegljanje**. Nastopilo je 15 moških in 9 ženskih ekip. Naše društvo so zastopale tri moške in dve ženski

ekipi. Naša prva moška ekipa je bila v hudi konkurenci v borbenih igrah zelo dobra peta. V njej so kegljali Stane Ferle, Lojze Homan, Vlado Podviz in Stane Voršič ter podrli 857 kegljev. V drugi ekipi so metali Peter Mravlja, Ljubo Podpečan, Adi Kočar in Tine Uršič in je bila z 822 podrtimi keglji sedma. Tretja ekipa Peter Zakotnik, Andrej Djordjevič, Jože

Primožič in Ivan Hafner je bila deseta in je podrla 744 kegljev. V ženski konkurenci je bila naša prva ekipa, v kateri sta metali Smiljana Oblak in Zdenka Gaber, odlična tretja s 1036 podrtimi keglji in je le za 10 kegljev zaostala za zmagovalno ekipo DU Selške doline. Druga ekipa, za katero sta metali Cilka Remic in Marija Tolar, je bila sedma in je podrla 955 kegljev.

Plavanje je bila ena najslabše zasedenih disciplin. Točke za skupno uvrstitev se niso delile niti v moški niti v ženski konkurenci. V moški konkurenci sta nastopili dve popolni in ena nepopolna ekipa. Naši so prejeli pokal za drugo mesto, plavalci pa so Lojze Homan, Srečo Pirman, Peter Mravlja in Ivan Hafner. V posamični konkurenci v

kategoriji nad 60 let je zmagal naš Lojze Homan. V ženski konkurenci je nastopilo vsega šest plavalk, štiri naše in dve Domelovki. Ekipno tekmovanje sploh ni bilo izvedeno, v plavanju za posamične naslove pa so v kategoriji nad 45 let naše plavalke pobrale vse kolajne.

Zmagala je Urška Bizjak pred Stanko Perne in Angelco Grošelj. Naša mladinka Vera Hartman je bila nehvaležna četrta.

Tudi udeležba v **namiznem tenisu** je bila šibka, tako da točke niso bile razdeljene niti

Milena Gaber nam je z Urško Bizjak priborila pokal za kolesarjenje

Foto: N. Mandič Orehek

Minka Bertoncelj in Urška Bizjak s pokalom za namizni tenis

Foto: I. Nardoni

v moški niti v ženski konkurenci. V moški konkurenci je sicer nastopilo pet ekip, a le iz treh različnih društev. Naši ekipa je zmagala in odnesla največji pokal. V ženski konkurenci sta nastopili dve naši ekipi in dve ekipi LTH Ulitki. Naša prva ekipa, v kateri sta ponovno igrali Urška Bizjak in Minka Bertoncelj, je zmagala. Za njo je bila naša druga ekipa, igrali pa sta Tončka Celar in Francka Bonjšek. Tako so dekleta prinesla v društvene vitrine kar dva pokala, vendar pa nobene točke. Med bolj številčnimi in tudi bolj uspešnimi panogami je bilo **balinanje**. V moški konkurenci je nastopilo 11 ekip. Naša prva ekipa je bila odlična druga, osvojila lep pokal in prinesla v društvo lepo število točk. Za to ekipo so balinčke metali Janez Fic, Miro Kejžar, Ivan Grohar, Marjan Peternelj in Marko Komljan. Izvrstna četrta je bila tudi naša druga ekipa, zanjo pa so metali Peter Zakotnik, Drago Jazbič, Pavle Stanonik, Sandi Simonišek in Peter Finžgar.

Še boljše so bile ženske ekipe. Naša tretja ekipa je zmagala, metale pa so Alenka Zaletel, Ivanka Prezelj in Marica Jesenovec. Prva ekipa v sestavi Smiljana Oblak, Nevenka Mandić Orehek in Ivanka Nardoni je bila tretja, četrta ekipa Marica Sorčan in Minka Ažbe je bila četrta in druga ekipa v sestavi Katja Galof, Alojzija Stanonik in Marija Sovinc sedma. Spet smo

Foto: Z. Ramovš

Na tekmovalju v badmintonu so naši tekmovalki Ivanka Prezelj in Mileno Kužel ocenili kot najbolj borbeni tekmiči

dobili dva lepa pokala in tudi veliko točk. Pri moških je bila udeležba v **badmintonu** pri moških zelo dobra, nastopilo je kar 12 ekip. Za našo ekipo sta nastopila Jože Ramovš in Franc Guzelj ter dosegla zelo solidno šesto mesto. Ženska tekma je bila ob prestavljanju vendarle izpeljana, vendar je bila udeležba skromna.

Foto: N. Mandić Orehek

Balinarji, ki so nam pribalinali drugo mesto, pokal in točke!

Streljanje je bilo kot običajno naša paradna disciplina. Pri moških sta naši dve ekipi med sedmimi zasedli prvo in drugo mesto. Prva ekipa, v kateri so streljali Janko Demšar, Franc Prezelj in Milenko Štimac, je nastreljala 528 krogov. Druga v sestavi Pavle Jereb, Henrik Peternelj in Adi Kočar je nastreljala 492 krogov. Društvu so priborili najzlahtnejša

pokala in največ možnih točk. Pri ženskah je med štirimi ekipami zmagala naša prva ekipa z odličnimi 513 krogi, streljale pa so Francka Demšar

Foto: J. Demšar

Naše strelke s pokalom

Mesec, Ivanka Prezelj in Nevenka Mandić Orehek. Druga ekipa je s strelkami Alojzijo Stanonik, Katjo Galof in Kati Jesenovec dosegla tretje mesto. Ker so bila zastopana le tri društva, točke niso bile razdeljene. Končni izid je bil torej bogata bera dveh pokalov in nič točk.

V kategoriji nad 50 let so v posamični konkurenci naši člani pobrali vsa tri odličja. Prvak je Janko Demšar s 179 krogov, srebro je odnesel Franc Prezelj s 178 krogov, bron pa Milenko Štimac s 171 krogov. Pri ženskah posamično so v kategoriji nad 40 let vsa prva mesta osvojile naše strelke. Zmagala je Francka

ŠPORTNI MOZAIK

Nadaljevanje s prejšnje strani

Demšar Mesec z odličnimi 175 krogi, druga je bila Ivanka Prezelj s 173 krogi in tretja Nevenka Mandič Orehek.

Katja Galof vadi pikado

Za odlične rezultate ekipno in posamično strelci in strelke zaslužijo vso pohvalo.

V **šahu** je nastopilo pet ekip, od tega dve naši, kar je bilo dovolj, da so se točke razdelile. Naša prva ekipa je bila zelo dobra, saj je zasedla drugo mesto. Na črnobelih poljih so se zanjo borili Miha Šmid, Lojze Kalan in Jože Drnovšek. Naša druga ekipa je bila četrta, šahirali pa so Lojze Homan, Peter Kalan in Ivica Čengija.

Za upokoјence je bil **pikado** zadnja disciplina letošnjih iger. Udeležba

je bila solidna, še posebej v ženski konkurenci. Moški so v konkurenci desetih ekip zasedli deveto mesto. Za naše društvo so metali: Franc Prezelj, Adi Kočar in Janko Platiša. Mnogo boljši sta bili naši dve ženski ekipi. Prva ekipa (Julija Jenko, Cvetka Škopelja in Marija Marinšek) je bila odlična druga med 13. ekipami. Tudi druga ekipa (Tončka Dolinar, Nevenka Mandič Orehek in Katja Galof) je bila zelo solidna sedma. Končni rezultati 30. MŠI še niso izračunani, zato še niso uradno objavljeni. Za naše društvo so bile igre zelo uspešne, saj smo nastopali s še večjim številom ekip in tekmovalcev, zato mora biti tudi končna uvrstitev dobra. Slabša pa bo ocena organizatorjev, a o tem več v naši prihodnji številki.

Foto: Z. Ramovš

Foto: N. Mandič Orehek

Pikado 1. Osnovne šole, 2. Društvo upokoјencev Škofja Loka in 3. Društvo invalidov Škofja Loka s članom organizacijskega odbora 30. MŠI Marjanom Kalamarjem

UPOKOJENSKA HIMNA

*Zabučale gore,
zašumeli lesi,
oj, mladosti moja
kam odšla si, kje si?*

*Osivela glava,
naglušna so ušesa,
tudi slabo vidim
in spomin mi peša.*

*Plača, moja plača,
kam si se zgubila,
v revno pokojnino
si se spremenila.*

*Evro, evro pada,
vsak dan manj zaleže,
vsak dan tanjši kruhek
nam socialna reže.*

*Kaj čem zdaj storiti
na tem božjem sveti,
od obljub vsakdanjih
se ne da živeti.*

*Zlati, zlati časi,
ko smo še verjeli,
da na starost bomo
vsi lepo živeli!*

PROGRAM IZLETOV, PRIREDITEV IN AKCIJ DU JANUAR – DECEMBER 2011

9. februar	Hotel Delfin, Izola
2. marec	Hotel Delfin, Izola
14. - 21. marec	Počitnice v hotelu Delfin, Izola (vpis januarja)
30. marec	Zbor članov DU
13. april	Terme Topolšica
29. april	Z muzejskim vlakom po Boh. progi (petek)
11. maj	Kobarid – Kolovrat
25. 5	Park dinozavrov in Gradec – Avstrija
1. - 8. junij	Enotedensko letovanje na morju (vpis januarja)
24. junij	Piknik
6. julij	Debeli Rtič
13. julij	Debeli Rtič
20. julij	Debeli Rtič
27. julij	Debeli Rtič
3. avgust	Debeli Rtič
10. avgust	Debeli Rtič
17. avgust	Debeli Rtič
1. september	Srečanje upokojencev Gorenjske (četrtek)
29. september	Sveta gora – Vodice – Sveta gora
5. oktober	Bioterme – Mala Nedelja
26. oktober	Terme Topolšica
12. november	Martinovanje (sobota)

Zbor članov DU

Foto: N. Mandić Orehek

Muzejski vlak

Foto: /www.sloveniaholidays.com

Plaža na Debelem Rtiču

Foto: http://anze.info/debeli-rtic

Obisk vinske kleti v Jeruzalemu

Foto: Z. Ramovš

Piknik

Foto: N. Mandić Orehek

GREMO NA POT

POHODNI IZLETI 2011

7. februar	Kranjska gora – KRNICA 1113m – Kranjska gora – izhodišče = 956 m, višinska razlika = 157 m	2,30 – 3 ure Ista pot
7. marec	Legastja –GOVEJEK 734m – glavna cesta – izhodišče = 450m, višinska razlika = cca 300m	2,30 – 3 ure Krožna pot
11. april	Gostišče Robež – SV. KATARINA – izhodišče = 450m, višinska razlika = cca 300m	3 ure Krožna pot
9. maj	Srednji vrh – Jurež 1035m – SRNJAK – Kranjska gora – izhodišče = 960m, vzpona = 75m, spusta = 226m	2,30 – 3 ure Krožna pot
	JAVORCA – planina NA PRODIH – izhodišče 500m, višinska razlika = 50 + 50m	3 ure Ista pot
11. julij	Planina Blato – pl. KRSTENICA 1670m – pl. Blato – izhodišče = 1147m, višinska razlika = 523m	3 – 3,30 ure Ista pot
8. avgust	Vas Krn – pl. PRETOVČ 1140m – pl. Kuhinja – izhodišče = 865m, višinska razlika = 275m	3 – 3,30 ure Del poti isti
12. september	Rudno polje – ZAJAMNIKI 1259m – Podjelje – izhodišče = 1347m, spust = 547m	3 ure Ista pot
10. oktober	Gorenja vas – GORENJE BRDO 700m – Hlavče njive - izhodišče = 402m, viš. razlika = 300m	3 ure Krožna pot
24. oktober	Gračišče – SV. KIRIK 410m – V. Badin – izhodišče = 325m, višinska razlika = 85m	3 – 4 ure po dogovoru
7. november	Kranjski rak – PLANINA KISOVEC – Kranjski rak – izhodišče = 1029m, višinska razlika cca 250m	2,30 – 3 ure Ista pot

Foto: L. Sovinec

Prijetno druženje skupine Matevževih pohodnikov pri Zalubnikarju, kjer jih je bogato pogostila družina Omejc.

Foto: L. Sovinec

Pohod v neznano - februar 2010

Foto: N. Mandić Orehek

PLANINSKI IZLETI 2011

8. januar	Po poti slovenskega tolarja
24. februar	Rašica – Mengeška koča
10. marec	Ermanovec – Trebija
24. marec	Korada – Stara gora
7. april	Poljane - Lubnik
21. april	Stenica – Mala gora – Lindek
5. maj	Planina nad Postojno
19. maj	Čemšeniška planina – Krvavica
2. junij	Čez goro k očetu
16. junij	Kriška gora – Golnik
30. junij	Zajavor - Mužci - Italija
14. julij	Krstenica – Jezerski Stog
28. julij	Trupejevo poldne – Maloško poldne
11. avgust	Žrd – Sella Nevea – Italija
24. avgust	Lepena – Krnsko jezero – Krnska baba
25. avgust	Bogatinsko sedlo – Komna – Bohinj
8. september	Paški Kozjak
22. september	Mežakla
6. oktober	Skomarje – Rogla
20. oktober	Jagršče – Vojščica – Vogrsko
3. november	Sv. Tomaž – Uršula nad Dramljami
17. november	Valterski vrh – Ožbolt – Sv. Andrej
1. december	Zaključni izlet v neznano

Foto: M. Kofler

Pohod na Krstenico in Prevalski Stog

Foto: M. Kofler

Izlet planincev na Ratitovec

ORGANIZIRANOST, DODATNE INFORMACIJE IN ZBIRANJE PRIJAV:

- posamezni izleti bodo objavljeni na oglasnih deskah društva;
- pridržujemo si pravico do spremembe smeri, datuma ali odpovedi izleta;
- planinski in pohodni izleti bodo prilagojeni vremenskim razmeram;
- izletniško-družabne dejavnosti so načrtovane pretežno ob sredah; prijave sprejemamo najmanj do pet dni pred odhodom z obveznim plačilom v DU pri Danici Celestina, informacije na tel. 040/857 273;
- obisk gledaliških predstav; prijave pri Danici Celestina, informacije na tel. 040/857 273; dodatne informacije pa pri Jelki Dolinar na tel. 041/801 980;
- letovanja na morju; vpisi in dodatne informacije bodo potekali v mesecu januarju pri Cveti Škopelja, tel. 040/226 667;
- planinski izleti bodo tako kot doslej ob četrtnih; informacije Nežka Trampuš na tel. 041/225 226 ali Martina Eržen 041/831 064;
- pohodni izleti bodo potekali ob ponedeljkih in ne več ob torkih kot doslej; informacije Dragica Gartner, tel. 041/60 74 83.

KJE SO NAŠI ČLANI?

KOPALNI IZLETI PRI DRUŠTVU UPOKOJENCEV

Maruša Mohorič

MNOGI UPOKOJENCI RADI PLAVAJO. SPOMLADI IN JESENI HODIJO V TOPLICE, POLETI PA NA MORJE. ZATO SO KOPALNI IZLETI, KOT JIM RADI REČEMO, VEDNO ZASEDENI. V ZIMSKEM ČASU JE NA VOLJO IZLET V HOTEL DELFIN V IZOLI, PRILJUBLJENE SO TUDI TERME TOPOLŠICA IN OLIMJE, JULIJSKE IN AVGUSTOVSKÉ SREDE PA SO REZERVIRANE ZA DEBELI RTIČ. NEKATERI UDELEŽENCI IMAJO KAR »ABONMA« ZA VSE IZLETE.

Imela sem priložnost, da spoznam kopalni izlet na Debeli Rtič, mnoge udeležence, njihove navade in razloge, zakaj so navdušeni za enodnevne počitnice na tem prekrasnem koščku naše obale. Jutranje srečanje bolj ali manj znancev in prijateljev, večinoma žensk, a tudi nekaterih moških in zakonskih parov, se na vsakem izletu začne na avtobusni postaji z rutinskim odlaganjem pripomočkov v prtljažnik avtobusa, običajnimi postanki na poti do Reteč ter obveznim »umivanjem zob« in kavico ali zajtrkom na Ravbarkomandi. Po prihodu v kamp na Debelem Rtiču nekateri zasedejo rezervirane prostore pod figami, drugi betonsko plažo, tretji pa si poiščejo posebne prostorčke. Potem so na voljo morje, zrak, sonce ali senca in možnost za sprehode, skratka sama svoboda. Dan hitro mine in že se vračamo domov, srečni, zadovoljni, prijetno utrujeni in z mislijo na naslednjo sredo.

Za pristnejši občutek in predstavitev, kaj jim enodnevni obisk morja pomeni, sem povprašala nekatere udeležence. Takole so povedali:

Justi Grašič: »Rada imam gibanje, prsno plavanje

je dobro za hrbtenico, »mrtvak« pa te spočije, uživam v naravi in barvah. V senci velikega drevesa imam svoj mir, moj dan je v celoti izpolnjen. Všeč so mi enodnevni izleti, saj se ti ni treba prilagajati, običajno imamo lepo vreme.«

Minka in Jože Bertoncely: »Imava svoje 'stanovanje pod figo', ves dan sva brez skrbi in v dobri družbi, rešujeva križanke, kosilo naročiva v restavraciji.

Plavanje je zelo zdravo in koristno, zvečer pa spiva v

svoji postelji. Všeč so nama dnevi na Debelem Rtiču. Poleg tega greva tudi v toplice, ker je topla voda.«

Mira Porenta: »Morje je dulce et utile (sladko in koristno). Obožujem ga, ker nudi toliko užitkov, lahko se sprostiš, saj je veliko prostora. Rada

plavam daleč, da sem sama s svojimi mislimi in razmišljanji o pesmih o morju in štejem zamahe v vseh jezikih, ki jih govorim. Idila. Na obali pa noge na sonce in glavo v senco. Dan mine, kot bi mignil.«

Naj ne pozabim napisati, da so mi naročili, kako so hvaležni društvu za organizacijo vseh kopalnih in tudi drugih izletov. Za vodenje se zahvaljujejo Tončki Dolinarjevi, pohvalijo pa tudi šoferja Bojana, ker je zelo ustrezljiv in potrpežljiv. Prav tako si želijo, da bi bilo vsako sredo lepo vreme in bi lahko uživali ter se vedno znova napolnili z energijo, ki jo zagotavljajo morje in sonce pa dobra družba.

Foto: N. Mandić Orehek

Tončka Dolinar vodi kopalne izlete

Foto: Z. Ramovš

Na plaži

MARTINOV REK!

Boljše je zaradi Parkinsa polovico špricarja polit, kot pa ga zaradi Alzheimerja pozabit spit!

VINO

Vino povzroči, da začne človek zamenjavati misli z besedami. (Samuel Johnson)

V ŠKOCJANSKIH JAMAH

Katarina Šegula

PO NASVETU NOVINARKE UPOKOJENKEGA GLASILA MI O SEBI MARUŠE MOHORIČ ME JE DOLETELA NALOGA, NAJ BI, BREZ NOVINARSKIH IZKUŠENJ, OPISALA, KAKO JE 31. AVGUSTA 2010 POTEKAL NAŠ IZLET V ŠKOCJANSKE JAME. PRISPEVEK JE BIL NAJPREJ OBJAVLJEN V SPLETNEM ČASOPISU E-NOVICE, KI IZHAJA ENKRAT MESEČNO IN JE NAMENJEN VSEM ČLANOM DU ŠKOFJA LOKA.

Izletov, ki jih vodi Matevž Trilar, se že vnaprej veselimo in komaj pričakamo torek. Matevževi izleti so polno zasedeni, zato se je treba pošteno potruditi, da dobimo sedež v avtobusu. Tako je bilo tudi 31. avgusta, čeprav se je usoda nekoliko poigrala z Matevževim kolenom in je kot vodja ter zvesta pomočnica vskočila njegova soproga Tončka s pomočnico Tončko Dolinar.

V veselem razpoloženju smo se ob 7. uri zjutraj odpeljali iz Škofje Loke. Po stari navadi smo se spotoma ustavili na Ravbarkomandi in si privoščili obvezno kavico. Po polurnem postanku smo brez nadaljnjih prekinitev nadaljevali pot do Škocjanskih jam. Pričakal nas je vodič in nas popeljal po učni poti. Obširno nam je opisal živali in rastline v tamkajšnjih gozdovih, posebej pa se je potrudil s pripovedjo o črnem boru in razložil, kdaj se je ta kamniti kraški svet začel zaraščati. Po dveh urah hoda smo pot sklenili in začeli pohod v podzemlje. Vodička, ki nas je spremljala, nam je v vsaki jami posebej podrobno razložila, kaj je tam vredno pozornosti. Najbolj akustična je srednja dvorana, v kateri smo zapeli mojo najljubšo pesem Čez

zelene trate. Vendar pa so občudovanja vredne vse dvorane in človek se kar ne more načuditi lepotam, ki jih zna ustvariti narava. Občudovanja vredno je speljana tudi pot, ki so jo ustvarile človeške roke in

Foto: S. Dolinar

jo opremile z varovali, da nam je tisto lepoto dano tudi varno videti. Dve uri v jami sta se hitro iztekli in spet smo prišli na svetlo, malce utrujeni in lačni. V tej jami sem bila tokrat že tretjič, a se ne bom pritoževala, če bom imela za ogled še kakšno priložnost. Sledilo je kosilo na kmečkem turizmu, kjer so nas postregli

z odličnim domačim golažem, njoki in jabolčnim zavitkom. Potem smo se vsestransko bogatejši vrnili v avtobus in se odpeljali v Škofjo Loko, kamor smo prispeli ob 18. uri.

Izlet je na zadovoljstvo vseh udeležencev uspel, upam pa, da sta bili zadovoljni tudi obe Tončki, ki sta nas spremljali in vodili.

OPRAVIČILO

Ugotavljamo, da tiskarski škrat resnično obstaja. Živi v našem računalniku in nas včasih kar neprijetno preseneti.

V prejšnji številki je brez naše podpore fotografijo slušateljic angleščine z izleta na Škotsko mirno prepolovil in odrezal dve udeleženki. Zato tokrat objavljamo celo sliko in se prizadetima članicama opravičujemo.

KORISTNE INFORMACIJE

Zbrala jih je Cveta Škopelja

VABILO K ČLANSTVU IN V AKTIVNOSTI DRUŠTVA

Ko se človek upokoji, še ne pomeni, da potem ne počne nič več. Tisti, ki imajo hišo ali vrt, se ponavadi lotijo tovrstnih opravil, drugi veliko potujejo, tretji pa se posvetijo izobraževanju, umetnosti, prostovoljnemu delu. Vsak človek si sam izbere, kako bo svoj dan v tretjem in četrtem življenjskem obdobju izpolnil kakovostno in smiselno.

Zato v svoje vrste vabimo nove člane. Vse sedanje in bodoče člane vabimo, da se vključujejo v različne dejavnosti društva in jih soustvarjajo. Tako se bomo vsi zavarovali pred socialno izključenostjo in pred odrinjenostjo na obrobje družbe, kjer bi nas nekateri radi videli. A mi se ne damo, kajne?

PREDVIDENE OBVEZNOSTI ČLANSTVA ZA LETO 2011 OSTAJAJO NESPREMENJENE IN SICER:

Članarina za leto 2011	10,00 €
Vzajemna samopomoč	9,00 €
Vpisnina za novega člana	2,00 €

DELO NA SOCIALNEM PODROČJU

Na socialno zdravstvenem področju je osnovna skrb namenjena članicam in članom društva, ki zaradi bolezni in drugih težav ne morejo sodelovati v rednih programih društva. S prostovoljci obiskujemo bolne in starejše, jim pomagamo, svetujemo in se družimo z njimi.

Sodelujemo z Domom starejših, Centrom za socialno delo, občino in drugimi humanitarnimi organizacijami. Tradicionalno obdarimo vse 80, 90 in 100 letnike.

Reševanju stanovanjskih vprašanj upokojencev in drugih starejših so namenjena namenska najemna stanovanja. V primeru izpraznjenih stanovanj v Frankovem naselju pripravimo predlog za dodelitev stanovanja in ga posredujemo nepremičninskemu skladu PIZ, ki je lastnik teh stanovanj.

Prostovoljke RK v prostorih našega društva vsako drugo sredo v mesecu (razen julija in avgusta) izvajajo preventivne meritve krvnega pritiska, sladkorja in holesterola.

V glasilu Mi o sebi pišemo o dejavnostih društva in o sekcijah, v katere se lahko vključite. Na razpolago je tudi klubski prostor, ki je namenjen društvenim dejavnostim. Vse dodatne informacije dobite pri tajnici društva in pri vodjih sekcij.

Prijave za nove članice in člane sprejemamo vsako sredo in petek od 9. do 11. ure. Januarja in februarja prihodnje leto pa bomo za vplačila članarin in vpisovanje novih članov na razpolago od ponedeljka do petka v društvenih prostorih na Partizanski cesti 1 v Škofji Loki.

SLOVO OD UMRЛИH ČLANOV IN VZAJEMNA SAMOPOMOČ

Od umrlih članic in članov se bomo poslovili z društvenim praporom, zato prosimo svojce umrlega, da nas o dogodku obvestijo. V primeru, da je pokojnik pri DU plačeval dodatni prispevek, je svojec kot naročnik pogrebne storitve upravičen do tako imenovane posmrtnine v vrednosti 117 €, od leta 2011 dalje pa 235 €.

TUS JEZERSKO

DU Škofja Loka je s TUS Jezersko sklenil pogodbo, zaradi katere člani našega društva lahko ugodneje kupijo kurilno olje. V društvu morajo predhodno prevzeti naročilnico in jo predložiti prevozniku dobavitelja kurilnega olja, ki bo ob plačilu obračunal popust.

GLEDALIŠKE PREDSTAVE

Upokojenci nad 65 let imajo v Cankarjevem domu, SNG Ljubljana in SNG Maribor za določene prireditve od 30 – 50% popusta. Popust uveljavljajo z odrezkom zadnje pokojnine.

HOTEL DELFIN ZDUS IZOLA

10% popust velja za upokojence, ki pridejo s člansko izkaznico društva upokojencev, potrjeno za tekoče leto. Popust se lahko uporabi za polpenzion in penzion.

KLIC V SILI 112, ZAŠČITA, REŠEVANJE IN POMOČ

Rudi Zadnik

ŠTEVILKA **112** ZA KLIC V SILI SE V SLOVENIJI UPORABLJA OD LETA 1997. PREBIVALCI ALI OBISKOVALCI SLOVENIJE JO LAHKO UPORABIJO, KADAR SE ZNAJDEJO V STISKI IN POTREBUJEJO POMOČ GASILCEV, NUJNO MEDICINSKO ALI VETERINARSKO POMOČ ALI POMOČ KATEREKOLI DRUGE REŠEVALNE SLUŽBE. NA TEJ ŠTEVILKI LAHKO DOBIJO TUDI PODATKE IN INFORMACIJE O VREMENSKIH, VODNIH, SNEŽNIH IN DRUGIH RAZMERAH, KI SO POMEMBNE ZA VARNOST IN POMOČ OB NARAVNIH IN DRUGIH NESREČAH.

Dosegljiva je 24 ur. Na telefonu samo izpišete številko 112 brez omrežne kode. Ne glede na to, kje ste, se vam bo oglasil najbližji regijski center za obveščanje. Številko 112 lahko kličete tudi, če je vaš račun na mobilnem telefonu prazen.

Če v vašem stanovanju ali okolici pride do požara ali druge nesreče in sami ne morete nuditi ustrezne pomoči ali odpraviti nesrečo, pokličite številko **112**.

Ob klicu morate sporočiti naslednje podatke:

KDO klič,

KAJ se je zgodilo in

KJE, KOLIKO je ponesrečencev,

KAKŠNE so poškodbe,

KAKŠNE SO OKOLIŠČINE na kraju nesreče (požar, nevarne snovi, poškodovane plinovodne ali druge naprave) in

KAKŠNO POMOČ potrebujete.

Natančnejši bodo vaši podatki, hitreje bo prišla pomoč. Do takrat pa moramo predvsem paziti na lastno varnost in varnost ljudi, ki so v bližini. Ne pozabite! Pri večini nesreč je čas najpomembnejši dejavnik, zato sami takoj storite vse, kar znate in zmorete.

SOKRATOV FILTER

Ali znamo filtrirati novice?

Preden ste razočarani ali slabe volje zaradi govoric, ki jih slišite o svojih bližnjih, raje uporabite tole!

V stari Grčiji je bil Sokrat znan po tem, da je zelo visoko cenil znanje.

Nekega dne je veliki filozof srečal znanca, ki mu je rekel:

»Ali veš, kaj sem pravkar slišal o tvojem prijatelju?«

»Samo trenutek,« ga je ustavil Sokrat. »Preden mi karkoli poveš, bi rad, da narediš kratek test. Imenuje se Preizkus 'trojnega filtra'.«

»Test 'trojnega filtra'?«

»Tako je,« je nadaljeval Sokrat. »Preden mi poveš o mojem prijatelju, bi bilo mogoče dobro, da bi si vzel čas in presodil o tem, kar mi hočeš povedati. Zato se tudi imenuje Preizkus 'trojnega filtra'. Prvi filter je, filter Resnice. Ali si povsem prepričan, da je tisto, kar

mi hočeš povedati, resnično?«

»Ne.« reče mož, »V bistvu sem pravkar slišal in ...«

»V redu,« je rekel Sokrat. »Torej, ne veš zagotovo, ali je res ali ne. Poskusiva z drugim filtrom. Filtrom Dobrega. Ali bi mi rad povedal kaj dobrega o mojem prijatelju?«

»Ne, nasprotno...«

»A tako,« je nadaljeval Sokrat, »Hočeš povedati nekaj slabega o njem, ne veš pa, ali je to res. No, še vedno lahko narediš preizkus, kajti na voljo imaš še en filter. Filter Uporabnosti. Ali mi bo koristilo, kar bi mi rad povdal o prijatelju?«

»V bistvu ne ...«

»Torej,« je zaključil Sokrat, »Če bi mi rad povedal nekaj, kar ni ne resnično, ne dobro, niti koristno, zakaj bi mi sploh kaj govoril?«

PONUDBA ZA POMOČ STAREJŠIM

IVAN LANGERHOLC, usposobljeni socialni oskrbovalec nudi pomoč starejšim pri občasnih opravilih, ki jih starejši ne zmorejo opraviti sami. Zavrtite 041 852 899, če potrebujete:

- prevoz in spremstvo starejših v zdravstveni dom ali na specialistični pregled;
- manjša popravila v stanovanju;
- kidanje snega;
- priprava vrta za setev
- in druga opravila po dogovoru.

DELFIN

HOTEL ZDUS D.O.O. IZOLA

Tomažičeva 10

6310 IZOLA

Telefon: 05/6607-000

Rezervacije: 05/6607-400

Fax: 05/6607-420

e-mail: delfin.recepcija@siol.net

www: hotel-delfin.si

AVTO SERVIS
PROFIL

Dušan Jerala s.p.
Virmaše 190, ŠKOFJA LOKA

T: 04/ 515 37 32
F: 04/ 515 37 33
M: 031/ 277 772

I: www.profil-sp.si
I: www.vulco-slo.com/profil
E: dusan.jerala@profil-sp.si

član verige hitrih servisev

VULCO

**VESELI
BOŽIČ
IN
SREČNO
NOVO
LETO 2011
VAM
ŽELIMO**

FRIZERSKI SALON

Pričeska

**FRIZERSKI SALON
PRIČESKA**

Šolska ulica 7

4220 Škofja Loka

Tel: 04/ 512 43 07

**kemična
čistilnica**

ŠINKOVEC BOJAN s.p.

4220 ŠKOFJA LOKA

KOŠIRJEVA 5

Tel: 04/5151-210

MATEJA d.o.o.

Frankovo naselje 8

4220 Škofja Loka

DŠ: SI47831715

Priprava in dostava jedi

04/ 51-51-500

051/ 30-50-50

www.pizzamateja.si

Juhant Igor 041/ 39-39-95

TOVARNA KLOBUKOV "ŠEŠIR" d.d.
KIDRIČEVA 57, 4220 ŠKOFJA LOKA, SLOVENIJA

MATEJA d.o.o.

Trgovina s cvetjem in darili

Frankovo naselje 8

4220 Škofja Loka

04/ 51-36-301

www.cvetjemateja.si

Mateja Juhant 031/ 39-39-95

RELAX® TURIZEM

» Dost mi je vsega, grem z Relaxom »

*Praznični dnevi veselo hitijo,
skrite misli in želje budio,
naj vam prinesejo pričakovanja
in uresničijo vse vaše sanje,
naj odvijajo stare modrosti
in naj vam natrosijo tihe radosti.*

Iskrene čestitke v letu 2011

Hranilnica LON

VARČEVANJA IN DEPOZITI

najboljša obrestna mera – do **5,00 %**.

POTROŠNIŠKI KREDITI

ugodni pogoji in nizke obrestne mere

PLAČILO POLOŽNIC

provizija plačila ene položnice le **0,79 EUR**

PAKET DOBRODOŠLICE ZA NOVE KOMITENTE

veliko ugodnosti in posebno darilo

*Naj bo mirno, naj bo lepo, ne le
v praznični bleščavi. Naj vsak
dan v Novem letu z nasmehom
toplim vas pozdravi. Srečno!*

Poslovna enota **Škofja Loka**, Kapucinski trg 2, T. 04 28 00 791

www.lon.si

HRANILNICA LON
Bančništvo na ljubeznivi Oseben Način

**GOSTILNA
PRI KAJBITU**
Zminec 5
4220 Škofja Loka
Tel: 04 512 67 00

agencij **ČELIK**

Vsa zavarovanja na enem mestu

GENERALI
Zavarovalnica

TISKOSIR

ZG. BITNJE 277, 4209 ŽABNICA, KRANJ

Tel.: 04/231 56 30, fax: 04/231 56 32, Mobitel: 041 612 033

www.tisk-gtokosir.si, E-mail: tiskarna-gto-kosir@siol.net

LOŠKI UPOKOJENCI, IZVOLJENI V OBČINSKI SVET 10. OKTOBRA 2010

Mirjam Jan-Blažič
SOCIALNI DEMOKRATI

Franc Dolinar
DEMOKRATIČNA STRANKA
UPOKOJENCEV

Jožef Galof
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

Katja Galof
ZARES –
NOVA POLITIKA

Martin Habjan
SLOVENSKA
DEMOKRATSKA STRANKA

Janez Radelj
DEMOKRATIČNA STRANKA
UPOKOJENCEV

Zorica Škorc
GLAS ŽENSK SLOVENIJE

